

De perceptie van de burger ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun stad: een casestudy van Ninove

Masterproef neergelegd tot het behalen van
de graad van Master in de Criminologische Wetenschappen
door **02007133 De Pauw Beau**

Academiejaar 2023-2024

Promotor :
Prof. dr. Hardyns Wim

Commissaris :
De heer Struyve Rein

Woordenaantal: 15.269

Abstract

A new small-scale and integrated form of detention is appearing on the Belgian prison scene: the detention houses. Because this new form must be integrated into society and maintain contact with the community, the neighbourhood and their support for these projects play an essential role. This mixed-methods study tries to gain insight into residents' perceptions of sitting in a detention house in their city. On the one hand, a survey study was used to gain insights into the opinions of these neighbourhood residents. On the other hand, interviews were organised with experts and stakeholders about this specific case.

The aim is to gain in-depth insights into this particular case to determine the implantation and factors related to the NIMBY phenomenon in order to improve further rollout. The study showed that several clusters of perceptions could be represented, namely those who are opposed to detention houses in general, those who are in favour of detention houses but not in their residential neighbourhood (not-in-my-backyard) as well as those who are in favour of detention houses that are welcome in their residential neighbourhood. Nevertheless, the case in Ninove is even more complex due to the school being in the neighbourhood. Some people are, therefore, in favour of detention houses and their placement in their residential area, but far from the placement in schools. Remarkably, in this study, we were also allowed to unearth a new phenomenon, *closer-to-my-backyard-please*. People oppose the location of the penitentiary because it may be integrated even closer into society. Using binary logistic regression analysis as a statistical tool, several predictive factors were found for their opinion about detention houses in general, namely education level, perception about reintegration possibilities and reduction of disadvantages in current prisons. The same technique was applied to the complex NIMBY concept; here, perceptions towards the usefulness of the detention houses play a role for a while, but also their expectations on property values, insecurity perception, housing status (i.e.) ownership and mainly information provision. Despite experts stating that their knowledge is essential in acceptance, their self-perceived knowledge did not appear to play a role, but their perceived provision of information did. So, it is not unknown that it is unloved, but uninformed is unloved.

Drie trefwoorden: implanting detentiehuizen, perceptie van de inwoners, *not-in-my-backyard*.

Three Keywords: detentionhouse sitting, community perception, *not-in-my-backyard*.

Woord vooraf

Voor u ligt het sluitstuk van mijn opleiding in de Criminologische Wetenschappen aan de universiteit van Gent. Ondanks het vele bloed, zweet en tranen, ben ik trots op de weg die ik de afgelopen vier jaar heb afgelegd. Graag maak ik van dit voorwoord gebruik om enkele sleutelfiguren te bedanken, zonder wiens ondersteuning dit nooit mogelijk was geweest.

Allereerst wil ik graag een woord van dank richten aan mijn promotor, prof. dr. Hardyns voor de vrijheid bij het kiezen van een onderwerp, het vertrouwen en zijn begeleiding. Hierdoor heb ik me afgelopen twee jaar me met veel enthousiasme kunnen verdiepen in het onderwerp, waarin ik oprecht geïnteresseerd ben. De heer Rein Struyve verdient hier eveneens een bedanking voor zijn kritische blik, opvolging, geruststellingen en aanmoedigingen tijdens mijn onderzoek. Bedankt om dag en nacht klaar te staan voor de spreekwoordelijke puntjes op de 'i' te zetten.

Daarbovenop wens ik graag burgemeester Tania De Jonge én de gehele dienst integrale veiligheid van de stad Ninove uitdrukkelijk te bedanken. Burgemeester, bedankt voor uw steun en vertrouwen die ik gedurende mijn stageperiode én eveneens voor het uitrollen van dit onderzoek ontvangen heb. Benny, Giovanni, Jonas, Katrien, Kristof, Kurt, Melissa en Tom een grote dank om mij zo hartelijk te ontvangen in jullie team én mij mee te nemen in wondere wereld van lokale integrale veiligheid. Uit mijn stageperiode neem ik niet alleen veel kennis mee, maar ook vele vriendschappen.

And last but not least een grote bedanking aan mijn familie om me altijd en overal te steunen in alles wat in onderneem. De afgelopen jaren waren niet altijd even gemakkelijk én toch waren jullie er onvoorwaardelijk op elk moment dat ik jullie nodig had. Mémé, jouw dagelijkse kaarsjes, telefoontjes en tijdens de examenperiode eveneens gebedjes waren een enorme motivatie en steun. Mama, bedankt om me ook eens vanachter mijn boeken te sleuren én te tonen dat ik meer ben dan het cijfer dat op mijn puntenlijst komt te staan. Papa, woorden kunnen niet omschrijven hoe dankbaar ik ben voor zo'n *compagnon de route* zoals jij.

De Pauw Beau, Ninove

16/08/2024

Inhoudsopgave

Abstract	2
Woord vooraf	3
Lijst van afkortingen	6
Lijst van figuren	7
Lijst van tabellen.....	8
1. Inleiding.....	9
1.1. Probleemstelling.....	9
1.2. Scope van de masterproef.....	10
1.3. Doelstelling en onderzoeksvragen	10
1.4. Opbouw Masterproef	11
2. Achtergrond.....	12
2.1. Detentiehuizen in België.....	12
2.2. Het detentiehuis in Ninove	14
3. Voorgaand onderzoek.....	17
3.1. Publieke opinie over de detentiehuizen	17
3.2. Not-in-my-backyard.....	18
3.2.1. Definitie	18
3.2.2. De prevalentie bij penitentiaire inrichtingen	19
3.2.3. Beïnvloedende factoren.....	20
3.2.4. Gepercipieerde impact op de buurt.....	23
3.3. Onveiligheidsgevoelens	26
4. Methodologie	27
4.1. Kwantitatief luik: de internetenquête.....	27
4.1.1. Dataverzameling	27
4.1.2. Datacleaning	28
4.1.3. Representativiteit	29
4.1.4. Sociodemografisch profiel van de respondent	32
4.1.5. Meetinstrumenten.....	34
4.1.6. Dataverwerking.....	38
4.2. Kwalitatief luik: semigestructureerde interviews	39
4.2.1. Respondenten.....	39
4.2.2. Dataverzameling & verwerking.....	40
4.3. Rapportage.....	41
5. Resultaten	42
5.1. Kennis over een (toekomstig) detentiehuis.....	42
5.2. Perceptie over het vestigingsproces	42
5.3. Opinie detentiehuizen.....	45

5.5.	<i>Not-in-my-backyard</i>	47
5.6.	<i>Verwachte impact op de stad en hun onveiligheidsbeleving</i>	50
6.	Discussie	53
6.1.	<i>Onderzoeksresultaten</i>	53
6.2.	<i>Beperkingen van onderzoek</i>	56
6.3.	<i>Wetenschappelijke aanbevelingen</i>	56
7.	Praktische aanbevelingen	57
8.	Conclusie	59
	Bibliografie	60
	Bijlagen	68
I.	<i>Informatiebrief - enquête</i>	68
II.	<i>Vragenlijst - enquête</i>	69
III.	<i>Informatiebrief – interview</i>	76
IV.	<i>Informed consent – interview</i>	78
V.	<i>Data Management Plan</i>	79
	<i>Data Protection Impact Assessment</i>	86
VI.	<i>Perstekst</i>	88

Lijst van afkortingen

NIMBY

Not-in-my-backyard

LULU

locally unwanted land uses

CAS

Community Attitude Survey

Lijst van figuren

Figuur 1: Kaart van Ninove

Figuur 2: Datacleaning Schema

Lijst van tabellen

Tabel 1: Verdeling Inwoners Ninove (IN) per (Deel)gemeente (Populatiecijfers en Steekproefcijfers)

Tabel 2: Verdeling Geslacht per (Deel)gemeente (Populatiecijfers en Steekproefcijfers)

Tabel 3: Verdeling Inwoners Ninove (IN) per leeftijdscategorie (Populatiecijfers en Steekproefcijfers)

Tabel 4: Verdeling Geslacht per Leeftijdscategorie (Populatiecijfers en Steekproefcijfers)

Tabel 5: Sociodemografische Karakteristieken van Respondenten

Tabel 6: Omschrijving van de Respondenten voor de Interviews

Tabel 7: Binaire logistische regressie schat de effecten van variabelen op tegenstanders detentiehuisen

Tabel 8: Binaire logistische regressie schat de effecten van variabelen op het NIMBY-fenomeen

Tabel 9: Verwachte impact van detentiehuis verdeling individuele schalen

1. Inleiding

1.1. Probleemstelling

“Men kan niet zomaar zeggen dat die detentiehuisen een goed idee zijn, maar niet bij ons, liefst bij iemand anders.”, stelde premier Alexander De Croo nog in maart van dit jaar.¹ Hiermee verwijst hij naar het lokale verzet van verschillende steden en gemeenten bij de inplanting van detentiehuisen, ook wel het *not-in-my-backyard*-probleem genoemd. Tegen de komst van deze penitentiaire inrichtingen worden in een aantal van de reeds bekendgemaakte locaties namelijk petities én betogingen gehouden (Belga, 2023; Renson, 2022; Storme, 2021, Vanderhaegen, z.d.; Ververs, 2023). Claus et al. (2013) waarschuwden reeds voor de mogelijkheid op verzet van buurtbewoners in hun eerste publicaties over de detentiehuisen.

De regering De Croo had vooropgesteld om tegen het einde van hun legislatuur vijftien detentiehuisen geopend te hebben in ons land (Team Justitie, 2021). Momenteel zijn er slechts twee detentiehuisen operationeel in België, namelijk in Kortrijk en Berkendael (Team Justitie, 2023). De andere reeds bekendgemaakte locaties voor een detentiehuis zijn Olen, Zelzate, Ninove, Genk, Antwerpen, Luik en Jemeppe-sur-Sambre. De Croo wijst naar het NIMBY-probleem als één van de hindernissen bij de concrete uitwerking van de detentiehuisen.² Ondanks de moeilijke uitrol van deze penitentiaire inrichtingen, werd hun voortbestaan op het einde van de legislatuur wel nog verzekerd door een verankering in de wet.³

Op alle voorgestelde locaties, met uitzondering van Berkendael⁴, zorgden de plannen voor de vestiging van een detentiehuis dus voor ongerustheid en soms zelfs weerstand bij omwonenden (Renson, 2022; Belga, 2023). De vaakst voorkomende argumenten tegen deze penitentiaire inrichtingen, die ook in Angelsaksisch houdingenonderzoek naar voor komen, betreffen onder meer een daling in veiligheid én vastgoedwaarde (Martin en Myers, 2005; Sechrest, 1991). Naast de inwoners van de stad of gemeente, is de lokale overheid in sommige gevallen ook tegenstander van het geplande detentiehuis, zoals in Zelzate, Olen en Luik. Doordat zowel de buurtbewoners als het lokale bestuur een essentiële rol spelen bij het slagen van deze lokaal verankerde projecten, is het

¹ *Vr. en Antw. Kamer 2023-2024*, 14 maart 2024, Plen 294, 5 (Vr. nr. 3.06 S. Van Hecke, antw. A. De Croo).

² Ibid.

³ Art. 101-102 wet 15 mei 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen II, *BS* 28 april 1995, 65443.

⁴ Het detentiehuis van Berkendael was voorheen de vrouwenafdeling van de gevangenis van Vorst (Deprez, 2023).

belangrijk om te weten wat hun perceptie is ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun omgeving (Claus, 2013; Garland et al., 2017).

Doordat de Angelsaksische onderzoeksresultaten over het *Not-In-My-Backyard*-fenomeen niet kunnen worden veralgemeend en niet kunnen worden overgeheveld naar de Belgische context bij detentiehuisen alsook naar aanleiding van de politieke belangstelling omtrent dit fenomeen en de aanpak ervan, werd voorliggende masterproef uitgevoerd.

1.2. Scope van de masterproef

Aangezien het niet haalbaar is voor de onderzoeker om onderzoek te voeren in alle zeven gekende steden en gemeenten, werd ervoor gekozen om op één locatie de perceptie van de inwoners te onderzoeken. Uiteindelijk viel de keuze op de stad Ninove en dit om twee specifieke redenen.

De eerste drijfveer was de kennis die de onderzoeker reeds had met betrekking tot deze stad, de inwoners én voornamelijk het project.⁵ Daarnaast was er door de Ninooftse gemeenteraad van 28 juni 2022 een motie ingediend om “*de voorgestelde locatie voor het detentiehuis grondig te onderzoeken, daarbij rekening houdend met adviezen van stadsdiensten, politie, brandweer, de bewoners en vertegenwoordigers van de scholen in de buurt*”.⁶ Het feit dat dit onderzoek kan inspelen op één onderdeel van deze motie, waardoor het ondersteuning kon genieten van het stadbestuur was een tweede en doorslaggevende reden. De centrale onderzoeksvragen zijn bijgevolg ook toegespitst op de inwoners van Ninove, de Ninovieters.

1.3. Doelstelling en onderzoeksvragen

De doelstelling van dit masterproefonderzoek is het in kaart brengen van de perceptie van buurtbewoners ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun buurt. Hierbij wordt onderzocht welke factoren een significante invloed hebben op deze reactie. Wanneer deze reactie negatief is, kan er gekeken worden wat de oorzaken zijn én of er iets aan gedaan kan worden. Daarnaast zal er ook getoetst worden naar eventuele onveiligheidsgevoelens in relatie tot de plannen van het detentiehuis. Het uitvoeren van een vervolgstudie enkele jaren na de inplanting van het

⁵ Zo was de onderzoeker aanwezig op het eerste informatiemoment voor buurtbewoners op 6 juli 2022, het babbelmoment georganiseerd door FOD Justitie op 16 september 2023 (autoloze zondag) én aan het bezoek van het detentiehuis in Kortrijk georganiseerd voor buurtbewoners en gemeenteraadsleden op 18 november 2023.

⁶ Gemeent.B., 28 juni 2022, aanvaarde motie van raadslid Meert en raadslid Vander Elst, Gemeenteraad Ninove.

detentiehuis, waarbij eveneens kan gepeild worden naar de eventuele veranderingen in hun mening over het detentiehuis, zou een mooie voortzetting kunnen zijn.

De centrale onderzoeksvraag luidt: *Wat is de perceptie van de Ninovierter ten opzichte van een vestiging van een detentiehuis in hun stad?*

Deze centrale onderzoeksvraag wordt opgesplitst in verschillende deelvragen:

- *In welke mate is er sprake van het Not-In-My-Backyard-fenomeen⁷?*
- *Welke factoren hebben een invloed op het Not-In-My-Backyard-fenomeen?*
- *In welke mate verwachten de burgers een invloed op hun stad en hun veiligheidsgevoel door de komst van een detentiehuis?*
- *Welke concrete aanbevelingen kunnen worden gedaan om de inplanting te verbeteren?*

Om een antwoord te bieden op bovenstaande onderzoeksvragen werd een *mixed-method* onderzoek uitgevoerd. Voor het kwantitatieve luik werd gebruik gemaakt van de surveymethode, waarbij de inwoners van Ninove werden bevraagd. Deze methode geeft de mogelijkheid om dit voornamelijk kwalitatief bestudeerde onderwerp, op een grootschaligere wijze te onderzoeken. Daarnaast werden eveneens experts én andere relevante *stakeholders* bevraagd aan de hand van een diepte-interview.

1.4. Opbouw Masterproef

Deze masterproef vangt aan met een uiteenzetting van de ontstaansgeschiedenis van de detentiehuizen in België én de case in Ninove. Deze uiteenzetting is nodig om voldoende achtergrond te kunnen bieden aan de lezer over het concrete project, waar dit onderzoek zich op toespitst. Daaropvolgend wordt een niet-exhaustief beeld geschetst over de resultaten van voorgaand onderzoek met betrekking tot dit onderwerp. Hierin wordt voornamelijk gefocust op het *NIMBY*-fenomeen én de beïnvloedende factoren. In het vierde onderdeel wordt dieper ingegaan op de gehanteerde methodologie in deze studie. Dit wordt opgedeeld in een kwantitatief en kwalitatief luik. Vervolgens worden de onderzoeksresultaten van deze masterproef gepresenteerd. Aan de hand van de analyse van de resultaten, wordt gepoogd een antwoord te bieden op de onderzoeksvragen in de conclusie en discussie. Tot slot, worden er ook enkele praktische aanbevelingen geformuleerd voor de verdere inplanting van het detentiehuis in Ninove.

⁷ Later: *NIMBY*-fenomeen

2. Achtergrond

Alvorens er dieper wordt ingegaan op voorgaand onderzoek met betrekking tot het *NIMBY*-fenomeen, wordt een korte ontstaansgeschiedenis van de detentiehuizen in België gegeven alsook wordt de case in Ninove onder de loep genomen.

2.1. Detentiehuizen in België

Toen in 2008 het ‘Masterplan 2008-2012 voor een gevangenisinfrastructuur in humane omstandigheden’ goedgekeurd werd, stelden verschillende experts dit plan in vraag (Beyens et al., 2014a). Dit beleidsplan had namelijk de doelstelling om de bestaande verouderde penitentiaire entiteiten uit te breiden en nieuwe gevangenissen te bouwen, waarbij oude modellen van gevangenissen werden gekopieerd. Gelet op de verschillende knelpunten die het gevangeniswezen kent, zoals de detentieschade, overbevolking, slechte infrastructuur, rees de vraag of meer van hetzelfde wel een goed idee zou zijn (Beyens et al., 2014a; Beyens et al., 2014b; Daems, 2022). Hierdoor werd de aandacht voor alternatieve vormen van detentie steeds groter.

Het idee van ‘de huizen’ werd één jaar later gelanceerd door Hans Claus, de toenmalig gevangenisdirecteur van Oudenaarde (Janssens, 2014). Claus (2009) omschreef de huizen als een concept voor de nieuwe Belgische gevangenis van de 21ste eeuw, waarbij een aanbod afgestemd op de re-integratie van gedetineerden centraal moet staan én niet de veilige opsluiting zoals op dat moment het geval was. In zijn betoog schetst hij reeds de krijtlijnen voor de drie sleutelbegrippen die later centraal zullen staan bij de detentiehuizen, namelijk kleinschaligheid, differentiatie en nabijheid.

In 2012, werd vzw De Huizen opgericht (Beyens et al., 2014a). Samen met de Liga voor Mensenrechten streven ze naar deze nieuwe vorm van strafuitvoering waarbij de hierboven vermelde kernbegrippen centraal staan. In hun boek: ‘Huizen: naar een duurzame penitentiaire aanpak’, werden inhoudelijke krijtlijnen en concrete voorstellen weergegeven voor een nieuwe gedifferentieerde vorm van detentie, de detentiehuizen (Claus et al., 2013).

Het duurde echter tot 2016 voor er een duidelijke beleidsmatige interesse was in deze projecten. Toenmalig justitieminister Koen Geens omschreef in zijn masterplan ‘Gevangenissen en Internering’ een totaalvisie die gebaseerd is op vier grote pijlers (Geens et al., 2016). Een uitrol van een gedifferentieerd detentiebeleid aan de hand van de transitiehuizen was één van deze pijlers. Er

werd vervolgens een nieuw hoofdstuk over de transitiehuizen toegevoegd aan de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van strafuitvoeringsmodaliteiten. De wet omschrijft een transitiehuis als een kleinschalig project waarbij de gedetineerden tegen het einde van hun detentieperiode de kans krijgen om te verblijven in een aangepaste infrastructuur.⁸ Volgens vzw De Huizen zijn transitiehuizen ook detentiehuizen.⁹ Claus en Gryson (2017) stellen dat transitiehuizen open detentiehuizen zijn die zich specialiseren in de intensieve voorbereiding op de reclassering van gedetineerden. Uit de wetgeving blijkt eveneens dat de filosofie van vzw De Huizen mee vervat zit in deze projecten. Het zijn immers kleinschalige penitentiaire instellingen, die verankerd zijn in een lokale gemeenschap.¹⁰

De eerste verwezenlijking kwam er met de openingen van het transitiehuis in Mechelen in september 2019 en het transitiehuis van Edingen in januari 2020 (Federale Overheidsdienst Justitie, 2020; Vanhouche & Nederlandt, 2020). Ondanks de vroege sluiting van het project in Edingen, zijn er ondertussen ook transitiehuizen gevestigd in Gentbrugge en Leuven (Federale Overheidsdienst Justitie, zd). Er is eveneens een heropening van het project in Edingen gepland en een vijfde transitiehuis in Hamme.

Pas in oktober 2021 werd er voor het eerst gesproken over de creatie van detentiehuizen in de beleidsverklaring van toenmalig minister van Justitie, Vincent van Quickenborne.¹¹ Hierin werd geformuleerd dat deze detentiehuizen met aangepast veiligheidsniveau een belangrijke rol kunnen spelen bij de uitvoering van korte straffen bij specifieke doelgroepen, zoals jonge delinquenten. Dit onderzoek volgt de recentelijk wettelijk verankerde definitie van een detentiehuis als een “door de Koning specifiek aangewezen gevangenis die bestaat in een autonome kleinschalige voorziening die is ingebed in de maatschappelijke omgeving en waarmee zij nauwe contacten onderhoudt”.¹² Het is een huis van bewaring bestemd voor gedetineerden aan het begin van hun straf.¹³ Deze gedetineerden zijn veroordeeld voor een straf onder de drie jaar, maar niet voor terroristische of

⁸ MvT nr.54K2969001, 57.

⁹ Wetsontwerp houdende diverse bepalingen in strafzaken, *Parl.St.* Kamer 2017-2018, nr. 54-2969/003, p. 80.

¹⁰ Art. 3- 6 van KB van 22 juli 2019 tot bepaling van de normen voor de erkenning als transitiehuis en houdende de exploitatievoorwaarden voor een transitiehuis, *BS* 7 augustus 2019.

¹¹ Beleidsverklaring Justitie, *Parl.St.* Kamer 2020-2021, nr. 1610/015, 9.

¹² Art. 2 16°/1 Basiswet betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden, *BS* 1 februari 2005 (Hierna: Basiswet).

¹³ Vr. En Antw. Kamer, Vr. nr. 0341, 15 februari 2021 (B. Segers, antw. V. Van Quickenborne).

seksuele misdrijven.¹⁴ De capaciteit van de kleinschalige voorziening kan variëren tussen de 20 en 60 gedetineerden (Regie der Gebouwen, 2022).

Deze afbakening van het concept is nodig omdat een detentiehuis niet mag worden verward met een transitiehuis. Hoewel ze in de literatuur veelal door elkaar worden gebruikt, zijn er duidelijke verschillen (Janssens, 2014). Het verblijf in een transitiehuis betreft een strafuitvoeringsmodaliteit die wordt toegekend aan specifiek geselecteerde veroordeelden die zich in de laatste fase van hun detentieperiode bevinden.¹⁵ Zoals hierboven vermeld, gaat het in deze masterproef over het detentiehuis als huis van bewaring voor gedetineerden aan het begin van hun straf.

2.2. Het detentiehuis in Ninove

In dit onderdeel wordt de case in Ninove grondig bestudeerd. Eerst zullen inhoudelijke kenmerken van het project in Ninove geschetst worden, zoals de locatie en de omvang. Daarnaast wordt er een beschrijving gegeven van het proces van de inplanting in Ninove.

Het toekomstige detentiehuis wordt gevestigd op de site van de oude rijkswachtkazerne aan de Aalstersesteenweg 24 in Ninove centrum (Federale Overheidsdienst Justitie, 2022). De site is gelegen aan de N405, de geweststeenweg die Ninove met Aalst verbindt. Naast de voormalige rijkswachtkazerne, die beheerd wordt door de Regie der Gebouwen, is kinderopvang Tito's gevestigd. Rechtover de geplande locatie bevindt zich het basis en secundair onderwijs van het Hartencollege.

De voorziene bezettingscapaciteit van dit detentiehuis is 25 gedetineerden.¹⁶ Zoals hierboven vermeld, zijn ze veroordeeld voor een straf onder de drie jaar én niet voor seksuele of terroristische misdrijven. Vooraleer het detentiehuis zich kan vestigen op de site, dienen de gebouwen aangepast te worden aan het leven in detentie (Federale Overheidsdienst Justitie, 2022; Team Justitie, 2022). Zo zal het hoofdgebouw grondig opgefrist moeten worden en zullen er eveneens prefab-units geïnstalleerd worden op de locatie.

¹⁴ Vr. en Antw. Kamer, Vr nr. 0730, 23 september 2021 (V. Scourneau, antw. V. Van Quickenborne).

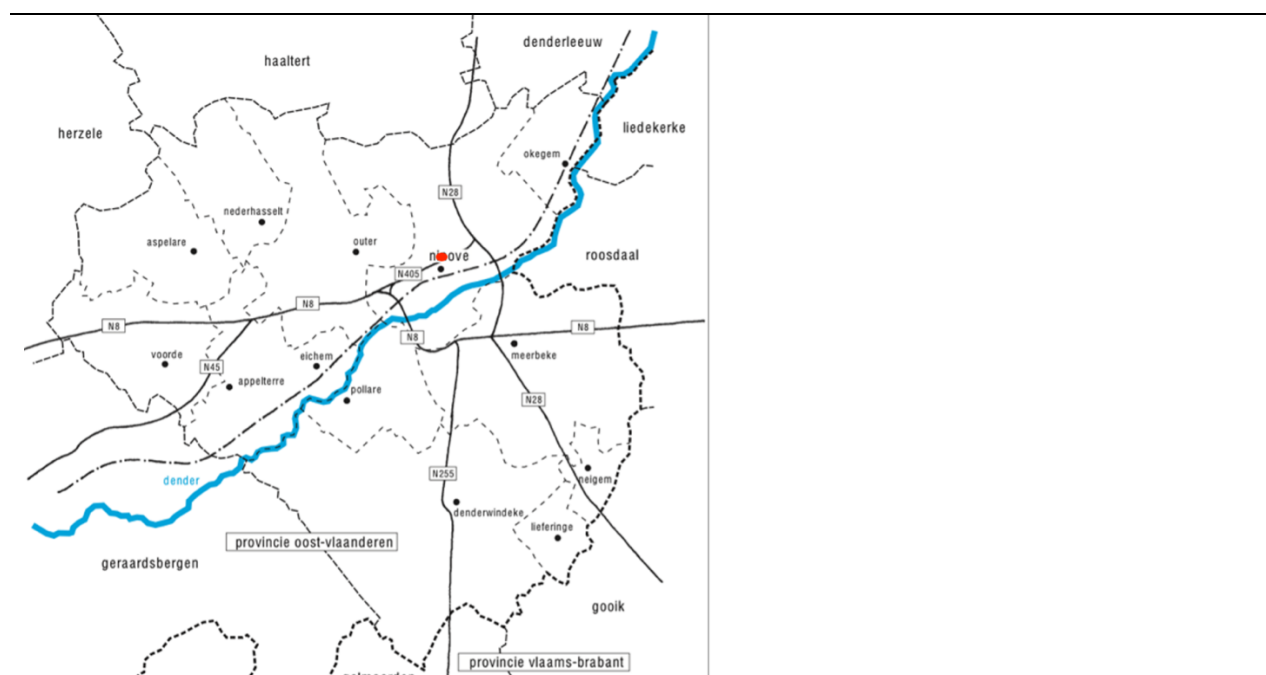
¹⁵ Art. 9/3, §1 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, BS 15 juni 2006.

¹⁶ Vr. en Antw. Kamer, Vr nr. 55-2-001727, 6 maart 2023 (T. Roggeman, antw. V. Van Quickenborne).

Wanneer het toekomstige detentiehuis zich zal vestigen is momenteel onduidelijk. Bij de officiële bekendmaking in 2022 was de opening voorzien voor 2025 (Team Justitie, 2022). Desalniettemin werd een jaar later de visie bijgesteld om de inrichting al in het voorjaar van 2024 te laten openen.¹⁷ De Raad van State heeft echter de aanbesteding voor de bouw en levering van de units begin 2024 geschorst, waardoor er minstens een halfjaar vertraging is opgelopen (Meeussen, 2024).

Figuur 1

Kaart van Ninove

Noot. Kaart van de administratieve grenzen door stad Ninove (2011). De geplande ligging van het detentiehuis wordt weergegeven aan de hand van een rode stip.

De officiële bekendmaking van het detentiehuis in Ninove vond plaats op 17 juni 2022 (Van Den Houte, 2022a; Team Justitie, 2022). Aan de hand van een flyer in de brievenbus werden de toekomstige buurtbewoners van het detentiehuis op de hoogte gebracht. Het ging hierbij om de naaste buurtbewoners in een straal van 600 meter rond de geplande locatie (Dienst Integrale Veiligheid, Stad Ninove, persoonlijke communicatie, april 2024). Bovendien werden zij via deze weg ook uitgenodigd op de informatieavond van 6 juli 2022. Het verhaal startte echter reeds in augustus 2021, toen de stad zich kandidaat stelde voor een detentiehuis (Meert, 2021; Swimberghe, 2021). Niettegenstaande deze kandidatuur van de stad, moest er op dat moment nog een haalbaarheidsstudie naar de locatie en de financiële kost plaatsvinden.

¹⁷ Vr. en Antw. Kamer, Vr nr. 55-2-001727, 6 maart 2023 (T. Roggeman, antw. V. Van Quickenborne).

Op vraag van de oppositiepartijen werd er op 28 juni 2022 een extra gemeenteraad gehouden over de komst van deze penitentiare inrichting.¹⁸ Raadslid Guy D’Haeseleer motiveerde deze extra gemeenteraad door te stellen dat het project een enorme impact heeft op het vlak van veiligheid en het voor een ongerustheid bij de Ninovieters zorgt. Tijdens deze gemeenteraad werd duidelijk dat de oppositiepartijen, Forza Ninove en N-VA de locatie van de inrichting en het draagvlak bij buurtbewoners in vraag stelden alsook dat ze vrezen voor ‘de’ veiligheid (Stad Ninove, 2022).

Het eerste moment waarbij buurtbewoners hun vragen konden stellen en hun bezorgdheden konden uiten was de informatieavond op 6 juli 2022 (Ninofmedia, 2022a). De grootste ongerustheid op het informatiemoment bij de buurtbewoners was hun veiligheid en dat van hun (klein)kinderen (Van Den Houte, 2022b). Desondanks deze bekommernissen waren er ook positieve reacties van omwonenden (Ninofmedia, 2022b). Tijdens de uiteenzetting werd eveneens een e-mailadres gedeeld waarnaar er bezorgdheden of vragen konden worden gesteld.

Een eerste overleg met het Hartencollege heeft plaatsgevonden op 7 september 2022 (Dienst Integrale Veiligheid, Stad Ninove, persoonlijke communicatie, april 2024). Tijdens dit overlegmoment konden hun eerste vragen en ongerustheden beantwoord worden. Ook werd er een nieuw overlegmoment ingepland op 29 november 2022 specifiek voor leerkrachten en ouders.

Meer dan één jaar later vond een terugkoppelingsmoment plaats voor de Ninovieters. Op autoloze zondag, 17 september 2023, werd door FOD Justitie een babbelmoment georganiseerd over het detentiehuis. Twee maanden later, op 18 november 2023, werd een bezoek aan het detentiehuis in Kortrijk georganiseerd voor de gemeenteraadsleden en de buurtbewoners. In totaal was er een opkomst van dertien personen.

¹⁸ Gemeent.B., 28 juni 2022, aanvaarde motie van raadslid Meert en raadslid Vander Elst, Gemeenteraad Ninove.

3. Voorgaand onderzoek

Voorafgaand aan het empirisch veldwerk werd een literatuurstudie, meer specifiek een *narrative review*, uitgevoerd omtrent de publieke opinie rond detentiehuizen, het optreden van het *NIMBY*-fenomeen bij de inplanting van *locally unwanted land uses*¹⁹, met een specifieke focus op penitentiaire inrichtingen. Deze methode vereist geen specifieke selectie van bronnen, wat de mogelijkheid geeft om actuelere kennis te verschaffen over dit fenomeen (Rother, 2007). Deze literatuurstudie speelt een essentiële rol in de richting, de ondersteuning en de conclusie van dit onderzoek.

3.1. Publieke opinie over de detentiehuizen

Onderzoek van Garland et al. (2017) toonde aan dat de houding van burgers én voornamelijk buurtbewoners in grote mate de effectiviteit van kleinschalige detentie beïnvloedt. Er moet met andere woorden sprake zijn van een draagvlak bij de bevolking opdat deze projecten positieve resultaten teweeg kunnen brengen (Garland et al., 2017; Ostermann, 2009; Shichor, 1992). Ondanks deze bevindingen is grootschalig onderzoek naar de publieke opinie rond deze nieuwe vorm van detentie in België onbestaande.

Het bekendste onderzoek naar de mening van de burgers over justitie en haar werking is de justitiebarometer (Phonecom, 2014). Hoewel de publieke opinie naar detentiehuizen niet in de vijfde en meest recentste justitiebarometer werd bevraagd, geeft het ons wel inzicht in hun mening over gevangenisstraffen (Claes et al., 2024). Uit dit onderzoek blijkt dat bijna vier op de vijf respondenten vinden dat gevangenisstraffen onder de drie jaar moeten worden uitgevoerd. De detentiehuizen, waarbij de doelgroep gedetineerden met een gevangenisstraf van maximaal drie jaar zijn, bieden een mogelijkheid om die straf uit te voeren. Doordat er nog andere én essentiëlere kenmerken aan een detentiehuis zijn, kan deze vraag niet veralgemeend worden naar de mening over detentiehuizen. Desalniettemin kan men stellen dat de doelgroep *an sich* van een draagvlak zou kunnen genieten bij de algemene bevolking.

Pintelon (2018) peilde in zijn masterproef voor het eerst naar het maatschappelijk draagvlak voor de detentiehuizen bij de Vlaming. Gezien de kleine steekproef, namelijk 381 respondenten, is het onderzoek is niet representatief. Toch is het een relevant onderzoek, aangezien het momenteel het

¹⁹ Later: *LULU*'s

enige onderzoek die een indicatie kan geven over de publieke opinie. Belangrijk om hierbij te vermelden is dat er op het moment van zijn onderzoek nog geen beleidsplannen waren om de detentiehuisen effectief uit te rollen. In 2018 bleek slechts 42,2 procent van de respondenten voorstander te zijn van de detentiehuisen én 21,3 procent gaf aan zich hierover niet uit te spreken. Daarnaast werd ook de tevredenheid over de huidige (2018) en nieuwe vormen van detentie onderzocht aan de hand van een 10-puntenschaal. Hoewel de detentiehuisen bij de respondenten gemiddeld positiever (5.5/10) werden geëvalueerd dan het huidige gevangeniswezen (5.45/10), is er geen overduidelijk én groot draagvlak terug te vinden in deze studie.

3.2. *Not-in-my-backyard*

De academische aandacht voor het *NIMBY*- fenomeen ontstaat in de jaren 80 in de Verenigde Staten (Martin, 2000; Schively, 2007; Martin & Myers, 2005). Hoewel de internationale belangstelling voor dit fenomeen groot is, werd dit zelden onderzocht in de Belgische context. Dit onderdeel van de literatuurstudie is dus veelal gebaseerd op internationale onderzoeksresultaten.

3.2.1. Definitie

Dear (1992) definieerde het *not-in-my-backyard*-fenomeen als de beschermende houdingen en tegenwerkende tactieken van personen en/of groepen die geconfronteerd worden met een nieuwe ongewenste ontwikkeling in hun buurt, de zogenaamde *locally unwanted land uses* (Schively, 2007). Hoewel deze personen veelal beseffen dat deze projecten nuttig en noodzakelijk zijn, willen zij deze liever niet in de nabijheid van hun woonplaats (Dear, 1992). Volgens Béhard & Simoulin (2014) wordt deze term vaak verward met ‘plaatselijke oppositie’ Dit laatste begrip verwijst naar een veel ruimer concept, namelijk de weerstand tegen een project ongeacht of deze nu wel positief of negatief wordt ervaren door de gemeenschap. Er mag met andere woorden enkel worden gesproken over *NIMBY* wanneer de locatie van het project het enige probleem vormt én het project op zich niet door de anderen in twijfel wordt getrokken.

Doordat het *NIMBY*-fenomeen optreedt bij de vestiging van een *LULU* zijn deze twee concepten onlosmakelijk verbonden met elkaar (Martin, 2000). Deze *LULU*'s zijn veelal ongewenst omdat er wordt gevreesd dat ze een negatieve impact zullen hebben op de gemeenschap (Krause, 1992). Schively (2007) stelt dat de *LULU*'s kunnen worden opgedeeld in twee categorieën. De eerste categorie bevat voorzieningen met potentiële effecten op het milieu of gezondheid, te denken aan industrieën en energiegeneratoren. Bij de andere categorie gaat het om openbare

dienstvoorzieningen die meestal geassocieerd worden met gevolgen voor levenskwaliteit of vastgoedwaarde. Voorbeelden van dit type zijn psychiatrische instellingen en gevangenissen.

3.2.2. De prevalentie bij penitentiaire inrichtingen

Penitentiaire inrichtingen blijken beter geaccepteerd te worden dan bijvoorbeeld afvalverwerkingsbedrijven, die behoren tot de andere categorie van *LULU's* (Rasmussen, 1992). Niettemin worden de attitudes van gemeenschappen bij de vestiging van een gevangenis in hun buurt vooral negatief afgebeeld in de media alsook in de internationale literatuur (Martin, 2000; Myers & Martin, 2004). Amerikaans specialist in de penologie Silas stelt dat er in vier op de vijf inplantingen van gevangenissen weerstand optreedt (Martin, 2000; Myers & Martin, 2004).

De omvang van deze weerstand werd volgens Martin (2000) in de jaren 80 en 90 zelden onderbouwd met systematisch data. In tegenstelling tot de negatieve verwachtingen, blijkt uit verschillende onderzoeken dat het *NIMBY*-fenomeen niet zo groot is als vooropgesteld (Martin & Myers, 2005; Young, 1998). Rasmussen (1992) stelde dat de *NIMBY*-oppositie bij gevangenissen in maar liefst 64 procent van de door hem onderzochte inplantingen veelal zwak én makkelijk te overwinnen is. Martin's studie (2000) toonde aan dat de meerderheid van de respondenten eerder positieve of neutrale verwachtingen hebben over de impact van de toekomstige gevangenis. Ook een recenter onderzoek van García et al. (2017) bevestigde deze eerder positieve en neutrale houding van buurtbewoners bij de vestiging van een gevangenis in hun buurt.

Daems (2023) geeft aan dat het *NIMBY*-fenomeen ook opduikt bij de inplanting van detentiehuizen. Pintelon (2018) toonde het bestaan van dit fenomeen reeds aan met zijn masterproefonderzoek. Hierin gaf bijna de helft van de respondenten aan geen detentiehuis in hun buurt te willen. Onderzoek over dit fenomeen, specifiek bij detentiehuizen is, nog niet voorhanden. Evenwel onderzocht De Geyseler (2021) het *NIMBY*-fenomeen bij het transitiehuis in Mechelen. In haar masterproefonderzoek, uitgevoerd na de inplanting van het transitiehuis, werd eveneens het *NIMBY*-fenomeen onder de loep genomen. Slechts 16 procent van de respondenten vond dat een transitiehuis niet in de woonbuurt thuishoort. Er werd met andere woorden geen grote omvang van het *NIMBY*-fenomeen vastgesteld, één jaar na de inplanting van het transitiehuis.

3.2.3. Beïnvloedende factoren

In internationaal onderzoek worden er drie clusters van factoren, die de perceptie van de burger bij de vestiging van een *LULU* beïnvloeden, geïdentificeerd. De persoonlijke factoren van de respondenten, de kenmerken van de *LULU* én het plaatsingsproces spelen een belangrijke rol in het *NIMBY*-fenomeen.

Individuele kenmerken van de buurtbewoner

Persoonlijke factoren kunnen een effect hebben op de houding van de buurtbewoner (Carlson, 1991). Door de literatuur heen worden heel wat tegenstrijdigheden geïdentificeerd met betrekking tot de rol van sociodemografische factoren. Zo is er bijvoorbeeld geen duidelijkheid over de impact van leeftijd op de perceptie van respondenten (Shichor, 1992; Martin & Myers, 2005). De resultaten uit het grootschalig Community Attitude Survey (*CAS*-)onderzoek van Martin & Myers (2005) tonen aan dat leeftijd geen significante invloed heeft op de houding ten aanzien van de vestiging van een gevangenis. Ook García et al. (2017) stellen dat respondenten die een gunstige mening hebben over de locatie van de penitentiaire instelling uit alle leeftijdsgroepen kunnen komen. Wel stelden ze vast dat personen tussen de 31 en 45 jaar oud de meest positieve houding hebben. Ander onderzoek besluit echter dat oudere personen over het algemeen minder weerstand vertonen bij de inplanting van een gevangenis in hun buurt (Maxim & Plecas, 1983).

Er is bovendien ook geen eenduidigheid over de rol van het opleidingsniveau én het inkomen. Garland et al. (2017) stelden dat hogeropgeleiden zich minder zouden verzetten tegen de vestiging van kleinschalige detentie, terwijl de resultaten van het *CAS*-onderzoek aantonen dat hoogopgeleide buurtbewoners net wel vaker weerstand bieden (Martin, 2000). Enerzijds zijn hogeropgeleiden minder afhankelijk van bijvoorbeeld een nieuwe tewerkstellingsplaats, waardoor ze geen economisch voordeel kunnen halen uit de vestiging van de penitentiaire inrichting (Shichor, 1992). Anderzijds toonden Martin & Myers (2005) aan dat de zorg om veiligheid kleiner is bij mensen met hoger inkomen - niet altijd hogeropgeleiden -, waardoor het verzet tegen deze gevangenis kan afnemen.

Daarnaast kan het geslacht van een persoon ook een rol spelen. Vrouwen blijken namelijk meer angstig te zijn over hun veiligheid dan mannen bij de vestiging van een penitentiaire inrichting (Martin & Myers, 2005). Shively (2007) zegt dat burgerlijke status ook een invloed kan hebben op

de perceptie, aangezien ruimere belangen, zoals veiligheid van het gezin, de vestiging van de gevangenis in een ander daglicht kan plaatsen. Gehuwden blijken effectief meer bekommerd te zijn over hun veiligheid bij deze inplanting dan alleenwonenden (Martin & Myers, 2005). Een laatste opvallende sociodemografische factor is de wijze waarop de respondent de woning bewoont (Fishel, 2001). Eigenaars van de woning, die een risicoloze maatschappij voor ogen hebben, zouden een hogere weerstand uiten dan personen die geen eigenaar zijn. Libaert (1998) haalt ook moeilijkere te onderzoeken factoren aan zoals lokale culturen, tradities en vroegere familiestructuren.

Als laatste persoonlijke factor speelt ook *geographical proximity* volgens verschillende studies een belangrijke rol (Dear, 1992; Garland & Wodahl, 2017; Martin & Myers, 2005). De kans dat omwonende buurtbewoners weerstand bieden is het grootst in de directe omgeving van de gevangenis (Dear, 1992). Een verklaring hiervoor wordt aangereikt door zowel Maxim & Plecas (1983) als Shichor (1992), namelijk dat deze fysieke nabijheid een invloed heeft op de bekommernis voor veiligheid en eigendoms waarde.

Kenmerken van eigen aan de penitentiaire instelling

De kenmerken van de penitentiaire instelling, ook wel structurele factoren genoemd, zoals het beleid van de gevangenis en de gevangenen die er worden opgesloten, spelen een rol in het ontstaan van *NIMBY* (Dear, 1992). Zoals hierboven kort geschetst, verschillen detentiehuisen op verschillende vlakken van de reguliere gevangenissen. Aangezien de kenmerken van het project een directe impact heeft op de perceptie van de burgers, kan dit met andere woorden een invloed hebben op het *NIMBY*-fenomeen.

Volgens Carlson (1991) speelt de grootte van de gevangenis een behoorlijke rol. Grotere projecten worden moeilijker aanvaard, doordat men denkt dat dit een grotere impact op de buurt zal hebben (Dear, 1992). Ook stelde Carlson (1991) vast dat buurtbewoners zich meer zorgen maken bij gevangenissen met een maximale beveiliging dan een minimale beveiliging. Zo werd de ongerustheid bij buurtbewoners over ontsnappingen én hun persoonlijke veiligheid groter wanneer een gevangenis de beveiliging van minimaal naar gemiddeld verhoogde.

De kenmerken van de gedetineerden beïnvloeden eveneens de perceptie van omwonenden (Dear, 1992). Het algemene publiek is veelal terughoudend voor het steunen van faciliteiten die (ex)-gedetineerden huisvesten in hun buurt. Deze argwaan geldt vooral wanneer het zedendelinquenten

zijn (Grommon, 2017). Wanneer gedetineerden bijdragen aan de openbare dienstverlening, door bijvoorbeeld het onderhoud van sportfaciliteiten te verzorgen, dan heeft dit een positief effect op de houding van buurtbewoners (Carlson, 1991; Shichor, 1992).

Verloop van het plaatsingsproces

Doordat penitentiaire inrichtingen veelal niet gevraagd worden door de buurt waarin ze gevestigd worden, kunnen er problemen ontstaan tussen de overheid die instaat voor de inplanting, de omwonenden én de uitvoerende partijen (Sechrest, 1992). Een correcte, eerlijke en open vestigingsstrategie van een gevangenis, met aandacht voor alle betrokken partijen, is nodig om tegemoet te komen aan hun eventuele bezorgdheden (Martin, 2000; Krause, 1992; Sechrest, 1992). Het proces van inplanting van deze penitentiaire inrichting speelt met andere woorden eveneens een cruciale rol in de (toekomstige) relatie tussen de buurt en gevangenis (Carlson, 1992). Een positieve relatie tussen beiden bevordert zowel de levenskwaliteit in de buurt als de re-integratie van de gedetineerden (Carlson, 1992; Krause, 1992).

De mogelijkheid tot participatie blijkt een eerste belangrijke factor te zijn bij de acceptatie van een *LULU* (Carlson, 1991; Dear, 1992; Ruming, 2013; García, 2024). De mate waarbij buurtbewoners het gevoel hebben dat zij mee de controle hebben over de beslissing van de vestiging en mee kunnen participeren zijn hierin essentieel (Carlson, 1991). Omwonenden niet betrekken in dit proces zorgt ervoor dat ze zich bedrogen voelen waardoor hun vertrouwen in de (lokale) overheid wordt aangetast (Piat, 2000). Wanneer de lokale politiek dergelijk project steunt, kan dit zowel een positieve als negatieve invloed hebben op de perceptie van de burgers (Holden et al., 2001).

Een tweede cruciaal element bij het plaatsingsproces is de ontvangen informatie (Libaert, 1998). Zo omschreef Dear (1992) dat burgers sterker gaan protesteren wanneer ze onvoldoende informatie krijgen over het project en/of de mogelijke risico's. Bovendien bestaat de kans dat een beperkte informatiestroom ervoor zorgt dat *stakeholders* en omwonenden denken dat ze onjuiste informatie verkrijgen (Ruming, 2013). Daarbovenop heeft onderzoek ook aangetoond dat het informeren van belanghebbenden in het vestigingsproces én het aanpakken van hun bezorgdheden kan leiden van *NIMBY* tot *In our Backyard* (García, 2024).

3.2.4. Gepercipieerde impact op de buurt

De argumenten van zowel voor- als tegenstanders zijn vaak onderzocht in internationale literatuur. Deze argumenten zijn veelal gebaseerd op hun gepercipieerde impact van deze penitentiaire instelling op de buurt. In het onderzoek van Maxim & Plecas (1983) werden vier grote thema's geïdentificeerd, namelijk de veiligheid van het gezin, de waarde van de buurt, de buurtinstabiliteit en de algemene levenskwaliteit. Sechrest (1992) onderscheidde burgerlijke trots, angst en economische bekommernis als mogelijke argumenten van de oppositie. Ook Dear (1992) haalde drie specifieke categorieën van bezorgdheden aan zoals de vastgoedwaarde, de belevingswaarde van de buurt en de persoonlijke veiligheid. In deze masterproef worden deze argumenten onderverdeeld in veiligheid én criminaliteit, economie en leefomgeving.

Argumenten inzake veiligheid en criminaliteit

Uit onderzoek blijkt dat zowel de angst voor een toename van de criminaliteit in hun omgeving als een bedreiging van de (eigen) veiligheid vaak genoemde argumenten zijn door de oppositie (Martin & Myers, 2005; Shichor, 1992).

Sommige tegenstanders verwachten dat de aanwezigheid van gedetineerden zal leiden tot een stijging van criminaliteit in hun omgeving (Herzog-Evans, 2009; Martin & Myers, 2004; Sechrest, 1992). Volgens Devaud-Plédran & Haas (2001) vloeit deze angst voort uit een toenemend gevoel van bedreiging. Onderzoek toont wel aan dat er een gelijkaardige criminaliteitsgraad is tussen steden met en zonder een gevangenis (Shichor, 1992; Sechrest, 1992). Toch is er geen eenduidigheid over de invloed van de vestiging van een penitentiaire instelling op de criminaliteit in de omgeving. Soms wordt er na de inplanting van een gevangenis een stijging van de criminaliteit vastgesteld én in sommige gevallen een daling. Een stijging wordt veelal in verband gebracht met niet-residentiële ex-gedetineerden, die in de buurt verblijven voor een vervolgprogramma (Sechrest, 1992). Een recente evaluatiestudie van Hyatt & Han (2018) toonde aan dat de opening van een *halfway house* zorgt voor een stijging van gerapporteerde criminaliteit in de onmiddellijke omgeving van de faciliteit én een daling wanneer deze sloot. Wanneer een daling in de criminaliteit wordt vastgesteld na de komst van een penitentiaire inrichting, kan er vaak geen concrete verklaring voor worden gegeven. Al beweren sommige experts dat de aanwezigheid van de bewaking van de gevangenis hierin een rol zou kunnen spelen (Sechrest, 1992).

Daarnaast maken gemeenschapsgroepen zich zorgen over hun veiligheid bij de vestiging van een gevangenis (Dear, 1992; Sechrest, 1992). De kans op ontsnappingen speelt hierin een belangrijke rol (Shichor, 1992). Vooral bij kleine gemeenschappen met een laag criminaliteitscijfer is de angst op ontsnappingen het grootst. Deze ongerustheid is weerlegd in verschillende onderzoeken waaruit blijkt dat ontsnapte gedetineerden, burgers meestal geen fysieke schade bezorgen (Sechrest, 1992). Na de inplanting van de gevangenis blijkt eveneens dat de buurtbewoners de gevangenis niet zien als een gevaar voor de publieke of persoonlijke veiligheid (Maxim & Plecas, 1983; Young, 1998). In tegenstelling tot de perceptie vóór de inplanting, voelen sommige buurtbewoners zich veiliger door de aanwezigheid van bewaking (Devaud- Plédran & Haas, 2001; García et al., 2017).

Economische argumenten

Een volgende belangrijk thema heeft betrekking op de economische sfeer. Hieronder valt een brede waaier van elementen zoals vastgoedwaarde, eigen levenskosten, werkgelegenheidskansen én verdere economische groei (Sechrest, 1992; Myers & Martin, 2004). De economische argumenten worden gebruikt door zowel de voorstanders als de tegenstanders van de vestiging van de penitentiaire instelling.

Een vaak voorkomende bezorgdheid is dat de vastgoedwaarde in de omgeving zou dalen (Dear, 1992; Martin, 2000). Deze vrees komt ook naar voor in de resultaten van de CAS-studie waar één op vier respondenten vreest dat de vastgoedwaarde zal dalen (Martin, 2000). Dit is het punt in zijn studie waar het grootste aantal respondenten een negatieve impact verwacht door de komst van een gevangenis. Volgens Shichor (1992) komt deze angst voort uit de perceptie dat de omgeving een negatieve reputatie zou krijgen door de gevangenis. In realiteit is er geen waardedaling bij vastgoedtransacties, die verband houdt met de vestiging van de penitentiaire inrichting, vastgesteld (Myers & Martin, 2004; Shichor, 1992). In tegenstelling tot de perceptie, zijn er eveneens *cases* waar de waarde van omliggende gebouwen gestegen is, omdat de faciliteiten dan net goed onderhouden worden of gerenoveerd worden (Glasmeier & Farrigan, 2007; Myers & Martin, 2004; Shichor, 1992)

Een tweede thema binnen deze economische argumenten omvat de werkgelegenheid. García et al. (2017) toonden aan dat voorstanders waarde hechten aan deze werkgelegenheidskansen voor de (lokale) bevolking. Ondanks deze belangstelling, blijkt dat de creatie van nieuwe jobs en tewerkstelling voor de lokale inwoners veelal overschat wordt (Shichor, 1992).

Buurtbewoners kunnen ook ongerust zijn over een mogelijke overbelasting van gemeenschapsbudgetten en gemeenschapsdiensten (Sandman, 1986). Uit de *CAS*-studie blijkt dat de grote meerderheid van personen verwacht dat de openbare diensten niet beïnvloed zouden worden of zelfs zouden verbeteren (Martin, 2000). Desalniettemin verwacht een relatief groot aantal respondenten in deze studie, 16 procent, dat de levenskost door de vestiging van de gevangenis zal stijgen. Naast de bezorgdheden van de buurtbewoners, vrezen ook ondernemers dat de *LULU* een negatieve impact op hun bedrijf zal hebben (Dear, 1992). Zij vrezen dat het hun klanten zal weggagen.

Niettegenstaande de verwachting van sommige buurtbewoners dat de gevangenis een positieve impact zal hebben op hun lokale economie, kan de literatuur daar geen eenduidig beeld in schetsen (Carlson, 1991; Martin, 2000; Sechrest, 1992; Young, 1998). Zo beargumenteren sommigen dat het totaal effect van de penitentiaire instelling positief is, terwijl andere onderzoekers eerder een neutraal beeld geven van de (eventuele) impact van de inplanting van een gevangenis.

Zoals Garcia et al. (2017) stelden, is het opmerkelijk dat de meeste argumenten die de bouw van de gevangenis legitimeren gebaseerd zijn op deze externe diensten zoals banen en economische revitalisering. Er wordt niet gesproken over de interne diensten van de infrastructuur, namelijk heropvoeding en rehabilitatie. Het algemeen maatschappelijk belang van deze instellingen wordt met andere woorden niet vermeld.

Argumenten met betrekking tot de leefomgeving

De laatste categorie van argumenten heeft betrekking op de leefomgeving, én hangt veelal samen met veiligheid en economie. Onderzoek van García et al. (2017) toonde aan dat tegenstanders de impact van de gevangenis op zowel rust van de omwonenden als het imago van de gemeente negatief waarden. Bij de oppositie leeft dus het idee dat de kwaliteit van de buurt zou dalen door het nieuwe project (Dear, 1992).

Sommige buurtbewoners zijn bezorgd over een stigmatisering van hun buurt én een verandering van het gemeenschapsgevoel (Sechrest, 1991; Shichor, 1992). Volgens Krause (1992) hangt dit samen met de perceptie van de algemene levenskwaliteit. Zoals eerder vermeld, bestaat de vrees dat er een toename van criminaliteit zou zijn (Herzog-Evans, 2009). Daarnaast bestaat ook het idee dat de

penitentiaire instelling zou leiden tot meer verkeersoverlast én bijgevolg een negatieve impact heeft op de omgeving (Dear, 1992; Farkas, 1999). Ondanks deze initiële vrees, vinden de meeste personen dat de levenskwaliteit niet afgenomen is na de vestiging van een penitentiaire instelling (Martin, 2000; Martin & Myers, 2005).

3.3. Onveiligheidsgevoelens

Het definiëren van het begrip ‘onveiligheidsgevoelens’ is van groot belang, aangezien onderzoek aantoonde dat de oorzaken ervan verschillen naargelang de gebruikte definitie (Pleysier, 2011). Er wordt veelal een distinctie gemaakt tussen ‘subjectieve’ en ‘objectieve’ onveiligheid, respectievelijk ‘gevoelens en beleving’ en ‘feitelijkheden’. Objectieve veiligheid verwijst naar een direct kenbare situatie, omstandigheid of gebeurtenis als externe bron van bedreiging. Het gaat hier om de feitelijke aanwezigheid van criminaliteit en/of bedreigingen.

De subjectieve veiligheid betreft de persoonlijk beleving van veiligheid, het onveiligheidsgevoel of de angst voor criminaliteit (Pleysier, 2011). De subjectieve veiligheid moet worden gemeten als begrip, dat kan worden onderverdeeld in verschillende componenten, namelijk de cognitieve, affectieve en expressieve dimensie (Bourgois & Pauwels, 2012). De cognitieve dimensie heeft betrekking op de risico-inschatting van slachtofferschap van misdrijven. De affectieve dimensie houdt de meer algemene gevoelens van bezorgdheden in. De laatste dimensie, de expressieve betreft de houdingen en/of maatregelen die mensen nemen naar aanleiding van gevoelens van angst of onveiligheid. In deze masterproef wordt er uitsluitend rekening gehouden met het begrip ‘subjectieve veiligheid’. Ondanks dat de argumenten zoals de bezorgdheid om hun eigen ‘veiligheid’ en de angst voor een toename van criminaliteit vaak genoemd worden bij de inplanting van gevangenen, werd de (verwachte) veiligheidsbeleving op deze drie dimensies nooit onderzocht (Martin & Myers, 2005; Shichor, 1992).

4. Methodologie

Zoals reeds vermeld in de inleiding, wordt een *mixed-method* onderzoek gevoerd om een diepgaand antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen. Eerst wordt het kwantitatieve luik toegelicht én vervolgens het kwalitatieve luik.

4.1. Kwantitatief luik: de internetenquête

Om de onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden en bijgevolg de kennis, de perceptie en de beleving van de bevolking in kaart te brengen wordt, de *survey*methode gehanteerd (Pauwels, 2015). Kwalitatieve interviews hadden eveneens interessant geweest om informatie te verzamelen over de perceptie van omwonenden, maar deze resultaten zijn niet generaliseerbaar (Mortelmans, 2013). Aangezien er wordt getracht om een zo breed mogelijk beeld te krijgen van de perceptie van de inwoners van Ninove was de enquête dus ideaal.

Er werd gekozen voor een *websurvey*, omdat daar verschillende voordelen aan verbonden zijn. Een eerste voordeel is dat de afname van de enquêtes anoniem is, waardoor de kans op sociaal wenselijke antwoorden wordt verkleind (Pauwels & Hardyns, 2021). Daarnaast is het ook een eenvoudige manier om veel respons te genereren en moet de onderzoeker zelf niet van deur tot deur mensen gaan aanspreken (Callegaro et al., 2015). Eén van de grootste voordelen is het feit dat de gegevens automatisch worden opgeslagen in een database voor de latere data-analyse (Gordon & McNew, 2008). Hierdoor is er weinig kans op typografische fouten. Daarnaast hebben websurveys ook specifieke uitdagingen te overwinnen. Zo kunnen participanten die geen toegang hebben tot internet niet deelnemen (Fan & Yan, 2010; van der Pligt & Blankers, 2013). Hieraan werd door de onderzoeker getracht tegemoet te komen door mensen de mogelijkheid te geven ook een fysiek exemplaar in te vullen of hulp van de onderzoeker te accepteren bij het invullen van de enquête. Daarnaast stellen Fan & Yan (2010) eveneens dat de gemiddelde responsgraad bij websurveys, ongeveer 10% lager liggen dan post en telefonische enquêtes. Doordat respondenten via post werden uitgenodigd om deel te nemen aan de enquête, zou de responsgraad kunnen verhoogd worden.

4.1.1. Dataverzameling

Gezien de vooropgestelde onderzoeksvraag, was het belangrijk dat enkel inwoners van Ninove deelnamen aan de *survey*. Om deze reden werd er geopteerd om een informatiebrief²⁰ met QR-code

²⁰ Zie bijlage.

en link naar de enquête via alle Ninoofse brievenbussen te verdelen. Indien er gekozen werd voor een verspreiding via sociale mediakanalen, was er een mogelijkheid dat mensen die geen inwoner zijn van Ninove eveneens deelnamen. Dankzij een samenwerking met Stad Ninove, werd de informatiebrief verspreid in volledig groot Ninove.²¹ Dit zorgde er voor dat alle meerderjarige inwoners evenveel kans kregen om deel te nemen aan de *survey*.

De informatiebrief werd uitgestuurd tussen maandag 12 februari 2024 en donderdag 29 februari 2024. De dataverzameling vond plaats tot en met zondag 17 maart 2024. Bovendien stonden er ook contactgegevens in de informatiebrief, waardoor de mogelijke respondent de onderzoeker kon contacteren bij vragen en/of bemerkingen.²² De onderzoeker werd regelmatig gecontacteerd door de inwoners van Ninove. Er werd door twintig verschillende personen telefonisch contact opgenomen, vijf personen namen contact via sms en 25 mensen via e-mail. Het ging hier vooral om praktische zaken, zoals de vraag om de link digitaal door te sturen, extra uitleg over de masterproef én het detentiehuis in Ninove. Daarnaast waren er een aantal mensen die de vragenlijst enkel fysiek wouden invullen, aangezien ze niet beschikten over computer of internet. Een aantal mensen wouden enkel hun mening via de telefoon meegeven en waren niet geïnteresseerd in een deelname aan de *websurvey*.

4.1.2. Datacleaning

Er zijn uiteindelijk 1412 respondenten gestart aan de online vragenlijst. Bij het lezen van de introductie van de survey haakten 91 mogelijke respondenten af. Daarnaast gaven 88 respondenten geen toestemming om hun gegevens te gebruiken voor het onderzoek, waardoor de teller op 1.233 respondenten belandde. Uiteindelijk hebben 1.141 respondenten, de vragenlijst voor 95% of meer ingevuld. Vanaf 95% werden alle gesloten vragen ingevuld en restte enkel nog de open vraag. Daarnaast werd eveneens de data opgeschoond omwille van onbetrouwbare antwoorden want zo hadden twee respondenten bij geboortjaar “1900” en “1902” geantwoord. Ook werden er zeven respondenten verwijderd aangezien hun antwoord op de open vraag niet consistent was met hun antwoorden in de vragenlijst. Het totaal aantal respondenten bedraagt 1132.

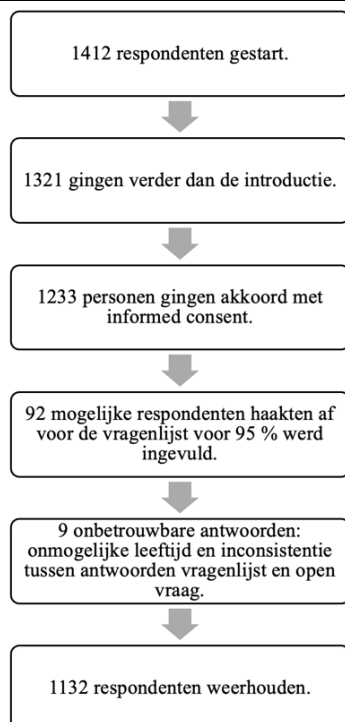
²¹ Volgens Snel en Wel, de fietskoerierdienst die de brieven rond bracht, gaat het om ongeveer 18500 brievenbussen in Ninove (Dienst Integrale Veiligheid, Stad Ninove, persoonlijke communicatie, februari 2024).

²² Speciaal voor het onderzoek werd een nieuw e-mailadres aangemaakt en was een tijdelijk telefoonnummer (prepaidkaart), zodat eventuele respondenten makkelijk met vragen terecht konden bij de onderzoeker.

Zoals eerder aangehaald, werd er door de onderzoeker de mogelijkheid geboden om een fysiek exemplaar in te vullen wanneer respondenten dit zelf wouden. Een vijftal personen hebben contact opgenomen en hebben een fysiek exemplaar ontvangen. Slechts één respondent heeft de vragenlijst uiteindelijk fysiek ingevuld. Bij dit fysiek exemplaar werden een aantal stellingen niet beantwoord én werden er meerdere antwoordcategorieën aangeduid, waardoor dit eveneens niet bruikbaar is voor de verdere analyse.

Figuur 2

Datacleaning Schema

4.1.3. Representativiteit

Van het totaal aantal meerderjarige inwoners van Ninove (32.374) nam meer dan 4% deel aan de websurvey. Om de representativiteit van het onderzoek te beoordelen, werden ook een specifiek aantal indicatoren vergeleken. Dankzij deze toetsingen is het mogelijk om eventuele vertekening op te sporen. In deze masterproef wordt nagegaan of de verdelingen in geslacht, woonplaats en leeftijd in overeenstemming zijn met de realiteit.

De algemene verdeling van geslacht op de identiteitskaart bij de respondenten van de survey bedroeg 50,2 % mannen, 49,4% vrouwen en 0,4% X. Deze cijfers vertonen een zeer kleine

vertekening in de steekproef ten voordele van de mannen, aangezien de exacte verdeling in de populatie 51,4% vrouwen en 48,6 % mannen bedraagt.²³ Zoals op te merken is in tabel 1, stemt de verdeling van de respondenten uit de verschillende (deel)gemeentes bijna perfect overeen met de realiteit.

Tabel 1

Verdeling Inwoners Ninove (IN) per (Deel)gemeente (Populatiecijfers en Steekproefcijfers)

	Populatiecijfers IN		Steekproefcijfers enquête	
	N	%	N	%
Appelterre-Eichem	2.352	7,3	83	7,3
Aspelare	1.355	4,2	42	3,7
Denderwindeke	3.221	9,9	93	8,2
Lieferinge	250	0,8	9	0,8
Meerbeke	4.885	15,1	169	14,9
Neigem	466	1,4	16	1,4
Nederhasselt	1.096	3,4	52	4,6
Ninove centrum	12.273	37,9	421	37,2
Okegem	1.608	5,0	57	5,0
Outer	2.611	8,1	98	8,6
Pollare	1.142	3,5	50	4,4
Voorde	1.115	3,4	42	3,7
Totaal	32.374	100,0	1.132	100,0

De verdeling van geslacht per deelgemeente wijkt af van de verdeling in realiteit, zoals weergegeven in tabel 2. De vertekening is het grootste in de deelgemeente Lieferinge.

Tabel 2

Verdeling Geslacht per (Deel)gemeente (Populatiecijfers en Steekproefcijfers)

	Populatiecijfers IN						Steekproefcijfers enquête in %					
	Man		Vrouw		X*		Man		Vrouw		X	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Appelterre-Eichem	1.175	50,0	1.177	50,0	-	-	47	56,6	36	43,4	0	0

²³ Er zijn geen vergelijkende populatiecijfers voor geslacht X op identiteitskaart beschikbaar.

Aspelare	679	50,1	676	49,9	-	-	17	40,5	25	59,5	0	0
Denderwindeke	1.594	49,5	1.627	50,5	-	-	38	40,9	55	59,1	0	0
Lieferinge	124	49,6	126	50,4	-	-	6	66,7	3	33,3	0	0
Meerbeke	2.400	49,1	2.485	50,9	-	-	92	54,4	77	45,6	0	0
Neigem	244	52,4	222	47,6	-	-	10	62,5	6	37,5	0	0
Nederhasselt	565	51,6	531	48,4	-	-	24	46,2	28	53,8	0	0
Ninove centrum	5.755	46,9	6.518	53,1	-	-	211	50,2	205	48,6	5	1,2
Okegem	797	49,6	811	50,4	-	-	30	52,6	27	47,4	0	0
Outer	1.286	49,3	1.325	50,7	-	-	42	42,9	56	57,1	0	0
Pollare	570	49,9	572	50,1	-	-	28	56,0	22	44,4	0	0
Voorde	539	48,5	576	51,7	-	-	23	54,7	19	45,2	0	0

Noot. *Geen vergelijkende populatiecijfers voor geslacht X op identiteitskaart beschikbaar.

Tot slot volgt er een vergelijking met de verdeling in leeftijdscategorieën.²⁴ Hierbij is te zien dat de leeftijdscategorie ‘18-29 jaar’ ondervertegenwoordigd is bij de respondenten ten aanzien van de populatiecijfers. De leeftijdscategorieën ‘40-49 jaar’ en ‘50-59 jaar’ zijn oververtegenwoordigd in de steekproef. Ondanks het gebruik van de websurvey, is de leeftijdscategorie ‘60+’, waarvan verwacht wordt dat ze minder goed overweg kunnen met het internet, goed vertegenwoordigd (van der Pligt & Blankers, 2013).

Tabel 3

Verdeling Inwoners Ninove (IN) per leeftijdscategorie (Populatiecijfers en Steekproefcijfers)

	Populatiecijfers IN		Steekproefcijfers enquête	
	N	%	N	%
18 - 29 jaar	5.262	16,3	132	11,7
30 - 39 jaar	4.736	14,6	164	14,5
40 - 49 jaar	5.203	16,1	212	18,7
50 - 59 jaar	5.603	17,3	238	21,0
60+	11.570	35,7	386	34,1
Totaal	32.374	100,0	1.132	100,0

Bij de verdeling van respondenten per leeftijd en geslacht zijn enkele duidelijke vertekeningen op te merken. De grootste vertekening is zichtbaar in de leeftijdscategorie ‘18-29 jaar’, waarbij de

²⁴ Deze categorieën naar leeftijd werden reeds opgedeeld door de stad Ninove.

vrouwen duidelijk oververtegenwoordigd zijn. In de hoogste leeftijdscategorie ‘60+’ geldt het tegenovergestelde, daar is sprake van een ondervertegenwoordiging van de vrouwen.

Tabel 4

Verdeling Geslacht per Leeftijdscategorie (Populatiecijfers en Steekproefcijfers)

	Populatiecijfers IN						Steekproefcijfers enquête in %					
	Man		Vrouw		X*		Man		Vrouw		X	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
18 - 29 jaar	2.695	51,2	2.567	48,8	-	-	46	34,8	86	65,2	0	0
30 - 39 jaar	2.308	48,7	2.428	51,3	-	-	66	40,2	97	59,1	1	0,6
40 - 49 jaar	2.560	49,2	2.643	50,8	-	-	102	48,1	108	50,9	2	0,9
50 - 59 jaar	2.853	50,9	2.750	49,1	-	-	118	49,6	120	50,4	0	0
60 +	5.304	45,8	6.266	54,2	-	-	236	61,1	148	38,3	2	0,5

Noot. *Geen vergelijkende populatiecijfers voor geslacht X op identiteitskaart beschikbaar.

4.1.4. Sociodemografisch profiel van de respondent

In tabel 5 worden de sociodemografische gegevens van de respondent weergegeven. De verdeling van geslacht, leeftijd én woonplaats werden reeds hierboven besproken. Het geboortjaar van de respondenten varieert tussen 1931 en 2006. Bijgevolg is de oudste respondent 93 en de jongste achttien jaar. De grote meerderheid van de respondenten (59,5%) is, minimum, in het bezit van één diploma “hoger onderwijs (Hogeschool/Universiteit)”. Bijna de helft van de bevroagden is voltijds tewerkgesteld en 27.7% is op pensioen.

Meer dan vier op vijf respondenten zijn al tien jaar of langer inwoner van de stad Ninove. Slechts 2.7% heeft een woonduur van minder dan één jaar. Dit wil zeggen dat zij bij de eerste aankondigingen over een detentiehuis in Ninove, bijna twee jaar geleden, geen inwoner waren van de stad. Bijna 90% van de bevroagden was dat zeker wel. In totaal gaf net geen 80% aan eigenaar te zijn van de woning. Tot slot werd ook de prevalentie van slachtofferschap in kaart gebracht. Bijna 8% gaf aan dat ze het afgelopen jaar slachtoffer zijn van een misdrijf in Ninove.

Tabel 5

Sociodemografische Karakteristieken van Respondenten

	n	%
Opleidingsniveau		
Hoger onderwijs (Hogeschool/ universiteit	673	59.4
Middelbaar onderwijs	395	34.9
Lager onderwijs	32	2.8
Doctoraat	17	1.5
Geen diploma	15	1.3
Beroepssituatie		
Voltijds tewerkgesteld	528	46.6
Deeltijds tewerkgesteld	88	7.8
Zelfstandige	85	7.5
Werkloos/ werkzoekend	17	1.5
Huisman/ huisvrouw	6	0.5
Gepensioneerd/ brugpensioen	313	27.7
Student	52	4.6
Invaliditeit	43	3.8
Kinderen onder 18j		
Ja	326	28.8
Nee	806	71.2
Woonduur		
Minder dan één jaar	31	2.7
Tussen één en vijf jaar	99	8.7
Tussen vijf en tien jaar	85	7.5
Tien jaar of langer	917	81.0
Woonstatus		
Ik huur	137	12.1
Ik ben eigenaar. Ik heb het huis gekocht & afbetaald.	488	43.1
Ik ben eigenaar, maar mijn huis is nog niet afbetaald.	416	36.7
Andere (wonen bij ouders, ...)	91	8.0
Slachtofferschap 12m		
Ja	88	7.8
Nee	1036	91.5
Weet het niet	8	0.7

4.1.5. Meetinstrumenten

Sociodemografische variabelen

Deelnemers van de survey konden aangeven welk geslacht op hun identiteitskaart staat. *Geslacht* werd vervolgens gecodeerd als *man* (=1), *vrouw* (=2) en *X* (=3). Gezien de kleine prevalentie van *X* in onze steekproef, wordt deze categorie buiten beschouwing gelaten bij de verklarende statistieken. Het geboortjaar van de respondent werd gehercodeerd naar de *leeftijd* van de respondent, waardoor deze variabele continue gemeten wordt in jaren. Het hebben van *kinderen onder de 18 jaar* is dichotoom gemeten met *ja* (=1) en *neen* (=2) als antwoordcategorieën.

Opleiding werd gecodeerd als *laag opleidingsniveau* (=1) en *hoog opleidingsniveau* (=2). Bij een laag opleidingsniveau behaalden de bevraagden geen diploma, enkel het diploma lager onderwijs of hoogstens het diploma middelbaar onderwijs. Een hoog opleidingsniveau houdt in dat de respondent minstens een diploma hoger onderwijs aan de hogeschool of universitair diploma heeft behaald of een doctoraat. Daarnaast werd ook de *beroepssituatie* in kaart gebracht. Indien de respondent tewerkgesteld of zelfstandig is, werd dit gecodeerd als *werkzaam* (=1). Wanneer de bevraagde werkloos, huisman/vrouw, gepensioneerd, invaliditeit of student geantwoord had, werd dit gecodeerd als *niet tewerkgesteld* (=2).

Een andere belangrijke sociodemografische variabele is de *woonplaats* van de deelnemer. Deze speelt namelijk een rol in het onderzoeken van *geographical proximity*. Hierbij werd gekozen een dichotome variabele aan te maken waarbij een opdeling werd gemaakt van Ninovieters die woonachtig zijn in *Ninove centrum* (=1) én *de deelgemeenten* (=2). Daarnaast kan de *woonstatus*, verwijzend naar eigenaar van de woning, ook een rol spelen. Hiervoor werd een dichotome variabele gecreëerd met de opties: *eigenaar* (=1) en *geen eigenaar* (=2). Aan de hand van een ordinale schaal werd bevraagd hoe lang de respondent reeds inwoner is van Ninove. De *woonduur* werd bijgevolg gecodeerd als *minder dan een jaar* (=1), *tussen één jaar en vijf jaar* (=2), *tussen de vijf en tien jaar* (=3) en *tien jaar of langer* (=4).

Voor *slachtofferschap in de voorbije 12 maanden in Ninove* werd eveneens een dichotome variabele aangemaakt, waarbij *slachtoffer* (=1) én *geen slachtoffer* (=2). Bij categorie 'geen slachtoffer', beantwoorden de respondenten de vraag 'Bent u het afgelopen jaar slachtoffer geweest van een misdrijf in Ninove?' met 'neen' of 'weet het niet'.

De kennis van het detentiehuis

De kennis die een respondent heeft over de plannen van het detentiehuis is gemeten door *kennis over komst detentiehuis (=1)* en *geen kennis over komst detentiehuis (=2)*. Daarnaast werd ook aan de deelnemer gevraagd of ze kennis hebben over de werking van een detentiehuis. Hierbij werd een gelijkaardige codering gebruikt, namelijk *kennis over werking detentiehuis (= ja)* en *geen kennis werking detentiehuis (=2)*. De *gepercipieerde informatievoorziening*, het gevoel voldoende informatie verkregen te hebben wordt gescoord op *voldoende geïnformeerd (=1)* en *onvoldoende geïnformeerd (=2)*. In de eerste categorie beantwoordden respondenten de vraag ‘Bent u voldoende geïnformeerd geweest over de komst van het detentiehuis?’ met ‘Ja, ik werd voldoende geïnformeerd’ én ‘Ja, maar ik had graag nog meer informatie ontvangen’. Bij de code *onvoldoende geïnformeerd* gaat het om personen die ‘Nee, ik werd onvoldoende geïnformeerd over de komst van een detentiehuis’ en ‘Weet het niet’ antwoordden.

De opinie over de detentiehuizen

Aan de hand van een vijf-punten Likertschaal, waarbij de antwoordcategorieën varieerden van ‘helemaal niet akkoord’ tot ‘helemaal akkoord’, werd de opinie over de detentiehuizen bevraagd. De eerste stelling peilde naar de mening van de Ninovierter over een (eventuele) verbeterde *re-integratie* mogelijkheid van de gedetineerden in een detentiehuis. Dit item werd gecodeerd naar *(helemaal) niet akkoord met een verbeterde re-integratie mogelijkheid van gedetineerden (=1)* én *neutraal of (helemaal) akkoord met verbeterde re-integratiemogelijkheid (=2)*. Onder deze code kan men stellen dat de respondent van mening is dat detentiehuizen geen mogelijkheid bieden op een succesvollere re-integratie. Een tweede stelling peilde naar de opinie over een vermindering van de *pains of imprisonment* door de detentiehuizen. Dit item wordt eveneens gecodeerd als een dichotomie, waarbij *(helemaal) niet akkoord met een vermindering van de pains of imprisonments (=1)* en *neutraal of akkoord met vermindering pains of imprisonment (=2)*.

Een kritische bemerking met betrekking tot deze variabelen is dat de stelling uitgaat van een irreële veronderstelling, waarbij men namelijk niet kan verwachten dat de algemene bevolking hierop een visie heeft én er kennis over heeft. Bij de analyse van de open vraag blijkt eveneens dat één van de respondenten dit aanhaalt: “De eerste vragen over detentiehuizen kon ik niet beantwoorden; ik denk dat daar wel voldoende onderzoek is naar gedaan”. Hoewel deze irreële veronderstellingen volgens Pauwels & Hardyns (2021) zoveel mogelijk moeten vermeden worden in onderzoek, is het in dit

onderzoek wel een belangrijke vraag om inzichten te verschaffen in de mening van de inwoners van Ninove.

Voor *opinie systeem*, wordt eveneens een nieuwe dichotome variabele aangemaakt, met *tegenstander van het systeem van de detentiehuisen (=1)* én *geen tegenstander of neutraal (=2)*.

Not-in-my-backyard

Zoals Béhar & Simoulin (2014) reeds hebben vermeld, is het belangrijk dat *NIMBY* wordt gebruikt wanneer deze enkel en alleen betrekking heeft op de geplande locatie voor het project en niet op het project zelf. Meestal beseffen mensen wel de noodzaak en het nut van deze projecten, maar willen deze liever niet in de nabijheid van hun woonplaats (Dear, 1992). Om deze reden worden personen die zichzelf als tegenstander zien van de detentiehuisen uit de analyse gelaten om het *NIMBY*-fenomeen in kaart te brengen.

Naar analogie van García et al. (2017), ging initieel de stelling “De site waar het toekomstige detentiehuis zich zal vestigen, namelijk de oude rijkswachtkazerne op de Aalstersesteenweg, is een geschikte locatie.” gebruikt worden om zicht te krijgen op het tweede onderdeel van het *NIMBY*-fenomeen. Echter kon uit de analyse van de open vragen geconcludeerd worden dat sommige respondenten het oneens zijn met de locatie, maar het detentiehuis *an sich* wel in hun stad gevestigd willen zien én bovendien vinden dat het detentiehuisen thuishoren in woonbuurten en schoolomgevingen. Deze respondenten suggereerden locaties die méér geïntegreerd zijn in het stadscentrum dan de huidige site.²⁵

In bovenstaande gevallen mag volgens de onderzoeker niet over het *NIMBY-fenomeen* gesproken worden, omdat dit project als positief ervaren wordt door de respondenten én deze wel geïntegreerd in hun stad welkom is. Door deze vaststelling wordt het *NIMBY*-fenomeen in kaart gebracht aan de hand van de stelling: “Detentiehuisen horen niet thuis in woonbuurten.”. Het item *woonbuurt*, wordt gecodeerd als *niet thuis in woonbuurt (=1)* én *neutraal of wel in een woonbuurt (=2)*. Zoals hierboven reeds vermeld, zullen personen die zichzelf als tegenstander zien van de detentiehuisen

²⁵ Antwoord van één respondent: “De locatie van het detentiehuis lijkt niet complementair met het doel van een detentiehuis: de herintegratie van personen die in de maatschappij zijn ontspoord. De ligging langs een kale, mistroostige en drukke Steenweg met weinig sociale en maatschappelijk relevante faciliteiten op wandelafstand, nopen tot weinig rust en tot weinig betrokkenheid met een gezonde, duurzame en inclusieve leefomgeving....Het nieuwe politiekantoor is in die zin vandaag op meer op zijn plek langs de Bevrijdingslaan dan op zijn vroegere locatie; temidden een dynamische en sociale omgeving, met uitzicht op opportuniteiten in de beleving van een stad en van haar inwoners.”

eerst uit de analyse gelaten worden om *NIMBY* te kunnen meten. In dat geval wordt er dus gesproken van *NIMBY* (=1) en *geen weerstand over de woonbuurt* (=2)

De gepercipieerde impact van een detentiehuis

De items die de gepercipieerde effecten van het detentiehuis op de omgeving in kaart brengen, werden bevraagd door middel van stellingen, waarbij de respondenten konden aangeven in welke mate zij hiermee akkoord gingen (vijf-puntenschaal: helemaal niet akkoord tot helemaal akkoord).

Voor de verklarende analyse zullen zij eveneens, naar analogie van de onderzoeken van Martin (2000) én Maxim & Plecas (1982), gecodeerd worden tot een dichotome variabele. De variabele *vastgoedwaarde*, werd gecodeerd naar *vastgoedwaarde zal dalen* (=1) én *neutraal of niet (helemaal) akkoord vastgoedwaarde zal dalen* (=2). De gepercipieerde impact op *de lokale economie* werd eveneens bevraagd in deze studie, waarbij *(helemaal) niet akkoord met verbetering van de lokale economie* (=1) én *neutraal of (helemaal) akkoord met een verbetering op de lokale economie* (=2). Voor het item dat een gepercipieerde *stigmatisering* van Ninove door het detentiehuis mat, werd ook een dichotome variabele aangemaakt, met de opties *Ninove zal worden bespot* (=1) én *neutraal of Ninove zal niet worden bespot* (=2).

De verwachte impact op de onveiligheidsbeleving

De verwachte impact op de onveiligheidsbeleving kwam ook aan bod in de survey. Deze werd gemeten aan de hand van verschillende items, waarbij een vijf punten Likertschaal (helemaal niet akkoord tot helemaal akkoord) werd gehanteerd. Na een factoranalyse, inhoudelijke analyse én controle van de interne consistentie, werden er drie items weerhouden voor de schaalvariabele verwachte impact op onveiligheidsbeleving. Deze items betroffen:

1. Omwille van het detentiehuis, zou ik me niet meer in de omgeving van de Aalstersesteenweg te voet begeven.
2. De komst van het detentiehuis zorgt ervoor dat ik bezorgd ben over mijn eigen veiligheid.
3. Ik denk dat de komst van een detentiehuis zal zorgen voor een stijging van criminaliteit in Ninove.

De interne consistentie van de schaal is uitstekend ($\alpha=.92$). Desalniettemin is de nieuwe variabele extreem (positief) scheef verdeeld.²⁶ Dit kan van belang zijn bij verdere statistische analyses. Een

²⁶ ²⁶ Skew/ Se Skew: 5,74

lage score op deze variabele impliceert dat deze persoon één laag effect verwacht op zijn of haar onveiligheidsgevoel.

4.1.6. Dataverwerking

De statistische analyse van de kwantitatieve onderzoeksresultaten gebeurde aan de hand van SPSS Statistics 29. Er werden verschillende statistische toetsen uitgevoerd, waaronder chi²-toetsen én de binaire logistische regressie analyse.

De binaire logistische regressie werd uitgevoerd om de invloed van verschillende onafhankelijke variabelen te bekijken op de tegenstanders van het systeem van de detentiehuizen én NIMBY. Vooraleer deze regressie analyse uitgevoerd kon worden, werden de assumpties nagegaan (Mortelmans & Dhertogh, 2013). Een eventuele schending van de lineariteitsvereiste voor de continue variabele *leeftijd* werd nagegaan aan de hand van de Box-tidwell test. In beide regressieanalyses is het leeftijdseffect lineair in de logit, met andere woorden zijn er geen schendingen van de lineariteitsaanname op te merken. Ook voor de schaalvariabele *onveiligheidsbeleving* werden geen schendingen gevonden. Op basis van de Variance Inflation Factor (VIF) kan er eveneens besloten worden dat er geen schendingen van multicollineariteit zijn. Daarbovenop werd nagegaan of er geen observaties zijn die de schatting van het model beïnvloeden. In beide binaire logistische regressies werden geen problemen vastgesteld met outliers²⁷, hefboom punten en invloedrijke cases. Doordat één van de sociodemografische variabelen, namelijk *woonduur* een duidelijk ordinaal karakter heeft, werd er besloten om de codering ‘Repeated’ te hanteren bij dit item in tegenstelling tot de indicatorcodering bij de andere nominale variabelen.

Gezien de grootte van de respons werden de antwoorden op de open vraag geanalyseerd aan de hand van NVIVO. De codering volgt enigszins de a priori-benadering, aangezien het vertrok van een lijst met initiële codes (Decorte, 2016). Deze lijst met initiële codes waren gebaseerd op de voorgaande literatuurstudie én de vragenlijst van de enquête. Tijdens het coderen werden er wel nieuwe codes toegevoegd.

²⁷ Om outliers te identificeren werden de strengste grenzen gekozen, namelijk -3 en 3 (Mortelmans & Dhertogh, 2013).

4.2. Kwalitatief luik: semigestructureerde interviews

Na het voltooien van het kwantitatief luik werden er eveneens semigestructureerde interviews met experts en belanghebbenden georganiseerd, teneinde meer diepgaande kennis over de case in Ninove én de inplanting van de detentiehuizen in het algemeen te verschaffen. Hierdoor kunnen ook de beweegredenen van bepaalde acties achterhaald worden. Deze informatie is cruciaal om de vierde onderzoeksvraag met betrekking tot de aanbevelingen te kunnen beantwoorden.

4.2.1. Respondenten

De respondenten kunnen worden opgesplitst in een categorie experts en belanghebbenden. In deze masterproef wordt de omvattende omschrijving van experts van von Soest (2023) gehanteerd, namelijk dat ze managers, academici, politieke elite, mensen uit de praktijk of andere personen met gespecialiseerde kennis kunnen zijn. In dit onderzoek was het een grote meerwaarde dat ze kennis hadden over de inplanting in Ninove.

Uiteindelijk werden er twee experts geïnterviewd. Allereerst werd een medewerker van vzw De Huizen geïnterviewd. Gezien de rol van deze organisatie bij het ontstaan van de detentiehuizen én de ontwikkeling ervan vandaag de dag, is hun kennis over dit actueel en nieuw onderwerp zeer relevant. Bovendien bleek deze specifieke medewerker eveneens betrokken geweest te zijn bij de opstart van het project in Ninove. Daarnaast werd de projectmedewerker voor de Federale Overheidsdienst (FOD) Justitie, die instaat in voor de inplanting van de detentiehuizen ondervraagd. Deze projectmedewerker volgt de dossiers op en organiseert informatiemomenten voor buurtbewoners én dus ook voor Ninove. Deze kennis en opinie over dit project is dus van grote meerwaarde voor het onderzoek.

Daarnaast werden eveneens twee belanghebbenden, namelijk de directeurs van het secundair en basisonderwijs dat gevestigd is rechtover de site van het toekomstige detentiehuis geïnterviewd. Het belang van hun visie op dit project bleek duidelijk uit zowel de motie van het stadsbestuur als uit een eerste analyse van de surveyresultaten. Het doel van dit gesprek was echter niet enkel om hun visie in kaart te brengen, maar eveneens een globaal beeld te krijgen van de houding van de leerlingen en hun ouders. Naast de vertegenwoordigers van de school, werd er ook geprobeerd om een interview uit te voeren met een vertegenwoordiger van het kinderdagverblijf naast de site. Er werd echter nooit een antwoord ontvangen op dit verzoek.

Tabel 6*Omschrijving van de Respondenten voor de Interviews*

Functie	Expert/ belanghebbende	Datum interview
Medewerker vzw De Huizen	Expert	15 april 2024
Projectmedewerker FOD Justitie	Expert	16 april 2024
Directeur leerlingen Hartencollege Secundair onderwijs	Belanghebbende	6 mei 2024
Directeur Hartencollege Basisonderwijs	Belanghebbende	6 mei 2024

4.2.2. Dataverzameling & verwerking

Alle (mogelijke) respondenten werden gecontacteerd via e-mail om deel te nemen aan een interview. In bijlage van deze e-mail bevond zich een informatiebrief. Wanneer er positief gereageerd werd op het verzoek om deel te nemen, werd eveneens het *informed consent*-formulier doorgestuurd ter ondertekening.

Er werd steeds aan de respondent de keuze gegeven over de datum en locatie van het interview. Door de drukke agenda van de respondenten werd er telkens gekozen voor een Teams-meeting. Dankzij een e-interview zijn verplaatsingen niet noodzakelijk en voornamelijk tijdbesparend, waardoor er meer flexibiliteit wordt gecreëerd bij het plannen van een interview (Steenhout, 2021). Vanuit de scholengroep van het Hartencollege kwam de uitdrukkelijke vraag om het interview met de twee directeurs samen te organiseren. Hierop werd door de onderzoeker ingegaan, waardoor het een duo-interview werd.

Voor de interviews werden steeds semigestructureerde vragenlijsten voorbereid. Gezien de verschillende functies en expertises van de respondenten, werden deze vragenlijsten telkens aangepast. Vooreerst werd een korte presentatie voorbereid van de eerste onderzoeksresultaten van de survey om met de experten hierover in discussie te kunnen gaan. De interviews hebben plaatsgevonden tussen midden april en begin mei, na de verzameling van de surveydata. De tijd van de interviews varieert tussen de 25 minuten tot en met 80 minuten. De interviews werden, na goedkeuring van alle respondenten, opgenomen en vervolgens getranscribeerd aan de hand van de

verbatim-methode. Gezien de relatief kleine omvang van de interviews werd er geen gebruik gemaakt van enige software bij de analyse ervan.

4.3. Rapportage

Deze masterproef is de veruiterlijking van de fase van rapportage. Het volgende onderdeel zal dan ook specifiek daarop ingaan. Er werd bewust gekozen om de kwalitatieve en kwantitatieve onderzoeksresultaten direct samen te beschrijven. Dit omdat ze elkaar bevestigen, nuanceren of aanzetten tot verdere analyses. Door de rapportage heen zullen zowel quotes gebruikt worden van respondenten op de survey (i.e. open vraag²⁸) als quotes van de experts.

²⁸ Grammaticale én spellingsfouten worden wel aangepast.

5. Resultaten

5.1. Kennis over een (toekomstig) detentiehuis

Een eerste noemenswaardig resultaat is de kennis van respondenten over de plannen van de Federale Overheidsdienst Justitie om een detentiehuis te vestigen in Ninove. Zo wist 23,5% van de bevroagden niets over deze plannen. In de open vraag halen sommigen aan dat ze door dit onderzoek voor het eerst kennis krijgen over de inplanting van een detentiehuis in hun stad. Hierbij kan worden opgemerkt dat dit in de meeste gevallen als betreurenswaardig wordt omschreven.

“Spijtig dat we op deze manier moeten vernemen over de komst van een detentiehuis. We zijn totaal niet geïnformeerd” – mannelijke respondent van 56 jaar uit Outer

Gezien detentiehuizen een relatief nieuw begrip zijn binnen de strafuitvoering, werd eveneens bevroagd aan de Ninovieter of ze bekend zijn met de werking ervan. Meer dan 60% van de respondenten gaf aan op de hoogte te zijn van de werking. Desalniettemin moet er hier een belangrijke kanttekening bij gezet worden, namelijk hun kennis werd niet getoetst aan de hand van controlevragen. Deze 708 respondenten beweren dus zelf te weten wat dit project inhoudt. Toch blijkt uit sommige antwoorden van de open vraag, dat dit niet altijd zo is. Zo stelt iemand dat ze niet weet wat de gedetineerden op hun strafblad hebben, waarbij aanrandingen en pedofiele feiten als voorbeeld worden gegeven. Indien deze persoon de werking volledig of correct kende, zou deze weten dat mensen die veroordeeld zijn voor een seksueel misdrijf niet in detentiehuizen komen. Men kan zich dus kritische bedenkingen maken of deze 708 respondenten de werking wel effectief (correct) kennen.

5.2. Perceptie over het vestigingsproces

Doordat de informatiestroom én het gevoel van participatie een belangrijke rol spelen in de perceptie ten aanzien van een *LULU*, is het essentieel om te weten of burgers zich voldoende geïnformeerd voelen (Dear, 1992; Libaert, 1998, Ruming, 2013). In totaal antwoordde meer dan 30% van de bevroagden ‘ja’ op de vraag of ze voldoende werden geïnformeerd. De helft van deze respondenten wou echter graag nog meer informatie hierover. Meer dan drie op de vijf bevroagden gaf aan onvoldoende te zijn geïnformeerd. Dit is een opvallend hoog percentage, dat onder meer kan worden afgeleid uit het feit dat 266 bevroagden niet op de hoogte waren van de plannen. Een respondent gaf nog een verklaring voor dit hoge percentage, namelijk dat de inwoners uit de deelgemeenten niet

betrokken worden. Ook de projectmedewerker van FOD justitie verwees naar de aanwezigheid van mensen uit de deelgemeente als een mogelijke beïnvloedende factor.

Tenzij je de info bewust opzoekt, word je als Ninovierter uit een deelgemeente hier eigenlijk niet bij betrokken. Waarschijnlijk moet dit wettelijk gezien niet, t' zou volgens mij niet slecht geweest zijn om "ons" meer betrokken te hebben in het proces. - mannelijke respondent van 49 jaar uit Nederhasselt

Met oog op het uitwerken van een gerichte communicatiestrategie of het bijsturen van de huidige communicatiestrategie, is het essentieel om te weten of deze factor effectief een rol speelt. Aan de hand van een chi-kwadraad-toets werd nagegaan of er weldegelijk een verband is tussen kennis van de komst van een detentiehuis en de woonplaats. Deze analyse toonde aan dat respondenten die woonachtig zijn in Ninove centrum (84,1%) significant meer kennis hadden over de vestiging van het detentiehuis dan personen die woonachtig zijn in een deelgemeente van Ninove (72%), met $X^2(1, N= 1132) = 21,45$, $p < .001$. De effectgrootte van dit verband is echter klein (Cramer's $V=.14$). Als er wordt gekeken naar verschillen in woonplaats tussen voldoende en onvoldoende geïnformeerd²⁹ over het detentiehuis, valt eveneens op dat significant meer inwoners van de deelgemeentes de informatievoorziening als onvoldoende evalueren (72.4%) dan inwoners van Ninove centrum (64,.1%), waarbij $X^2(1, N= 1132) = 8.57$, $p = .003$. Desalniettemin is dit verband verwaarloosbaar (Cramer's $V=.09$). Met andere woorden de woonplaats van de respondent speelt een verwaarloosbare rol in de gepercipieerde informatievoorziening.

De expliciete nood aan meer informatie komt eveneens duidelijk naar voor uit de analyse van de open vraag. Hierin geven verschillende respondenten aan meer gedetailleerde informatie te willen over het project zoals de hoeveelheid bewoners, welke misdrijven ze pleegden én onder welke voorwaarden ze het detentiehuis mogen verlaten. Enkele respondenten stellen dan ook voor om een informatiemoment te organiseren. Dit toont aan dat sommige (eveneens) geen kennis hebben over de reeds genomen initiatieven. Andere stellen wel nieuwe momenten voor zoals het organiseren van een open-weekend wanneer het detentiehuis officieel gevestigd is. Ondanks dat de vestiging van het detentiehuis een project is van FOD Justitie, verwijst geen enkele respondent naar hun om de

²⁹ Hiervoor wordt de dichotome variabele gebruikt van gepercipieerde informatievoorziening gebruikt.

communicatie hieromtrent te voorzien of te verbeteren. Telkens wordt het stadsbestuur aangehaald als verantwoordelijke voor deze communicatie.

Hoewel er geen vraag gesteld werd in de *websurvey* met betrekking tot (een evaluatie van) de reeds genomen communicatie-initiatieven van FOD Justitie en de stad Ninove, gaven sommigen wel hun mening hieromtrent in de open vraag. Naar het eerste informatiemoment wordt veelal negatief verwezen doordat politieke figuren, van zowel meerderheid als oppositie, volgens hun een vooraanstaande rol speelden. Het bezoek aan het detentiehuis in Kortrijk werd door één respondent aangehaald en bijzonder positief geëvalueerd. Ook de projectmedewerker van FOD Justitie staat positief t.o.v. de bezoeken die georganiseerd worden aan het detentiehuis in Kortrijk: *‘Iemand die een bezoek brengt aan Kortrijk, die wandelt eigenlijk altijd heel gerust naar buiten.’* Naar het informatiemoment op autoloze zondag werd helemaal verwezen door de Ninovierter in de open vraag.

Naast de inwoners van Ninove, zijn er ook andere belanghebbenden die moeten betrokken worden in het proces (García, 2024). Uit de analyse van de open vraag komen nog twee partijen naar voor. Een eerste belangrijke *stakeholder* hierin is de lokale politiezone. Ook zij blijken nood te hebben aan specifieke informatie. Gaillaert bevestigt dat politiezones vaak bezorgd zijn voor een overbelasting, maar ontkracht deze stelling vervolgens ook.

“Ik ben werkzaam bij politie Ninove en vraag me af of de komst van het detentiehuis bepaalde gevolgen heeft voor een lokale politiezone. Indien dit het geval is, hoop ik dat de politiezone/korpsleiding hierover geïnformeerd wordt, zodat er een goede samenwerking kan komen” - respondent

Bovendien dienen ook de gemeenteraadsleden, als tweede *stakeholder*, voldoende geïnformeerd te worden over wat een detentiehuis is én over de evolutie van het dossier in de stad. Zo verwijst een respondent naar onjuiste informatie die op een socialemediakanaal wordt verspreid over het detentiehuis in Ninove (zie: Forza Ninove, 2023). Hierbij gaat het niet een over een beschrijving van een detentiehuis, maar een transitiehuis.

In de directe omgeving van het toekomstige detentiehuis, biedt zich nog een andere belanghebbende aan, namelijk het basis- en secundair onderwijs van het Hartencollege. Uit het interview met de

scholengroep blijkt dat de directie een regelmatige en duidelijke communicatiestroom mist. Doordat deze momenteel ontbreekt, staan ze wantrouwig tegenover eventuele structurele samenwerkingen met het detentiehuis, zoals deze voorgesteld worden door vzw De Huizen (Rasschaert, 2022). De lage opkomst bij het informatiemoment voor ouders, waarvoor iedere ouder persoonlijk een e-mail ontvangen had via smartschool én de weinige vragen over het detentiehuis aan de directie, tonen aan dat de ouders weinig nood hebben aan informatie of om hun bezorgdheden te delen over het detentiehuis. Ook bij de leerlingen voelt de directie niet direct nood aan informatie.

5.3. Opinie detentiehuizen

Een eerste perceptie die onder de loep genomen werd, betreft de mening van de Ninovieter over het systeem van de detentiehuizen. Bijna één op de vijf bevraagden ziet zichzelf als een tegenstander van de detentiehuizen. Dit is opmerkelijk omdat de experts net aangaven dat er op zich niet veel mensen tegen het concept van detentiehuizen zijn. Beiden stellen wel dat de (correcte) kennis die een persoon heeft met betrekking tot deze projecten cruciaal is in hun opinie hieromtrent.

wij ook wel heel erg... alle horen is dat er zijn niet veel mensen zijn die echt tegen dat concept zijn.....Ze beseffen ook dat de gevangenen nu niet meer werken, hè...mede door overbevolking – medewerker vzw de huizen

Aan de hand van een binaire logistische regressieanalyse werd nagegaan welke variabelen een effect hebben op de tegenstanders van detentiehuizen. Het gehanteerde model is statistisch significant, met $\chi^2(9, N=1127) = 320.83, p < .001$ én heeft een Nagelkerke Pseudo R^2 van 0.40. Uit tabel 7 blijkt dat het opleidingsniveau een significante voorspeller is voor de opinie over de detentiehuizen (Wald = 10.45, $p < .01$). Lager opgeleiden hebben 1.88 keer meer kans om tot de tegenstanders van de detentiehuizen te behoren dan hogeropgeleiden (OR= 1.88).

Bovenop deze sociodemografische factor, hebben overtuigingen over een verbetering van de re-integratiemogelijkheden van de gedetineerden én een vermindering van de *pains of imprisonment* een sterke én significante invloed op de opinie over detentiehuizen. Zo hebben personen die (helemaal) niet akkoord gaan met de stelling dat ‘detentiehuizen een succesvollere re-integratie kunnen bieden dan de huidige gevangenen’, 8.94 keer meer kans om tegenstander te zijn van het systeem van de detentiehuizen, dan personen die wel akkoord gaan of neutraal staan hiertegenover (Wald=104.19, $p < .001$, OR= 8.94).

Daarnaast hebben de personen die (helemaal) niet akkoord gaan met ‘een vermindering van de nadelen (druggebruik, psychische problemen) van het huidige gevangeniswezen door een detentiehuis’ een grotere kans om tegenstander te zijn van de detentiehuisen, dan personen die neutraal of akkoord zijn met de vermindering van *pains of imprisonment* (Wald=30.97, $p < .001$, OR=3.15). Er werd geen significant verband vastgesteld tussen de zelfgerapporteerde kennis over de werking van een detentiehuis en de opinie over de detentiehuisen, bij het constant houden van de onafhankelijke variabelen (Wald=.09, $p = 0.76$, OR=.94). Dit impliceert dat personen die rapporteren kennis te hebben over de werking van het detentiehuis, niet significant meer kans maken om tegenstander te zijn van een detentiehuis.

Ondanks dat door zijn definitie het *not-in-my-backyard*-fenomeen reeds onlosmakelijk verbonden is de mening over van het project op zich (Béhard & Simoulin 2014; Dear, 1992), wordt dit in deze studie evenwel nog eens statistisch onderbouwd. Aan de hand van een Chi-kwadraad-toets³⁰ werd nagegaan of er een verband is tussen ‘detentiehuisen horen niet thuis in een woonbuurt’ én de (algemene) houding over detentiehuisen. De resultaten tonen aan dat 90.0% van de tegenstanders van detentiehuisen tot de categorie ‘detentiehuisen horen niet thuis in een woonbuurt’ behoren tegenover 46.3% van de personen die geen tegenstander zijn van de detentiehuisen (of er neutraal tegenover staan). Dit verschil tussen tegenstanders én geen tegenstanders op het vlak van detentiehuisen horen thuis in een woonbuurt is statistisch significant met $X^2(1, N= 1132) = 135.69$, $p < .001$. Het betreft een medium effectgrootte te zijn, met Cramer’s $V=.35$.

³⁰ Hiervoor wordt de dichotome variabelen gebruikt van gepercipieerde informatievoorziening gebruikt.

Tabel 7*Binaire logistische regressie schat de effecten van variabelen op tegenstanders detentiehuizen*

	b (S.E.)	Wald	Exp (B)
Constant	-1.51 (.46)	10.66***	0.22
Geslacht	.09 (.19)	.24	1.10
Leeftijd	-.00 (.01)	.27	1.00
Opleiding	.63 (.20)	10.45**	1.88
beroepssituatie	.30 (.24)	1.67	1.36
Kinderen onder 18j	.13 (.22)	.33	1.13
Slachtofferschap 12m	.40 (.30)	1.82	1.50
Kennis werking	-.06 (.20)	.09	.94
Re-integratie	2.19 (0.22)	104.19***	8.94
<i>Pain of imprisonments</i>	1.15 (0.21)	30.97***	3.15
Model Fit			
-2 Log Likelihood		783.40	
χ^2		320.83***	
Cox & Snell R^2		0.25	
Nagelkerke Pseudo R^2		0.40	

Noot: Personen met geslacht X werden uit de analyse gelaten, waardoor N= 1127

* p <.05. ** p < .01. *** p<.001.

5.5. Not-in-my-backyard

“Bijkomend versta ik ook dat dat er moeten zijn doch mocht ik kunnen kiezen liever niet in mijn omgeving” - mannelijke respondent uit Ninove

Uit de analyse van de surveyresultaten blijkt dat 37.2% (n=423) van het totale aantal respondenten binnen de categorie *NIMBY* behoren. Zij hebben namelijk een positieve of neutrale houding tegenover het systeem van de detentiehuizen, maar willen deze niet in een/hun woonbuurt.³¹ Zoals reeds vermeld, mag dit niet worden verward met de plaatselijke oppositie. Dit is de weerstand ten aanzien van de inplanting van het project, ongeacht wat de mening over het project is.

³¹ Zie zeker ook het methodologisch kader met betrekking tot het meetinstrumenten van dit fenomeen.

Tabel 8*Binaire logistische regressie schat de effecten van variabelen op het NIMBY-fenomeen*

	b (S.E.)	Wald	Exp (B)
Constant	.19 (0.93)	0.04	0.84
Geslacht	.17 (.19)	.78	1.19
Leeftijd	.01 (.01)	1.45	1.01
Opleiding	.38 (.21)	3.39	1.46
Beroepssituatie	-.01(.25)	.00	.99
Kinderen onder 18j	-.27 (.23)	1.32	.77
Woonplaats	.20 (.20)	.96	1.22
Woonstatus	.67 (.29)	5.3*	1.95
Woonduur (10 jaar of langer)		1.85	
Minder dan 1 jaar	.59 (.65)	.84	1.81
Tussen 1 en 5 jaar	-.35 (.48)	.53	.71
Tussen 5 en 10 jaar	.36 (.38)	.91	1.44
Slachtofferschap 12m	-.08 (.41)	.04	.92
Kennis plannen	-.36 (.24)	2.26	.70
Kennis werking	.16 (.20)	.64	1.18
Informatievoorziening	-.51 (.23)	5.03*	.60
Re-integratie	1.54 (.56)	7.65**	4.66
<i>Pain of imprisonments</i>	.72 (.25)	8.07**	2.05
vastgoedwaarde	1.05 (.19)	30.48***	2.85
Lokale economie	.53 (.38)	1.96	1.70
Stigma	.19 (.26)	.54	1.21
onveiligheidsbeleving	-1.50 (.14)	108.65***	.22
Model Fit			
-2 Log Likelihood		749.21	
X^2		507.24***	
Cox & Snell R^2		0.43	
Nagelkerke Pseudo R^2		0.57	

Noot: Personen met geslacht X én tegenstanders van het systeem van de detentiehuizen werden uit de analyse gelaten, waardoor n= 910.

* p <.05. ** p < .01. *** p<.001.

Om in kaart te brengen welke factoren een invloed hebben op het NIMBY-fenomeen, werd er eveneens gebruikt gemaakt van de binaire logistische regressie analyse. Het gebruikte model is statistisch significant, met $\chi^2(20, N=910) = 507.24, p < .001$ én bevat zes onafhankelijke variabelen die statistisch significant zijn op 0.05 level of hoger. De resultaten zijn weergegeven in tabel 8.

Slechts één sociodemografische variabele is een significante voorspeller van de waarschijnlijkheid om tot de *NIMBY*-categorie te behoren, namelijk de woonstatus (i.e. eigenaar zijn van woning waarin je woont). Dit impliceert dat de kans om te behoren tot de *NIMBY*-groep 1.95 keer zo groot is voor personen die eigenaar zijn van hun woning in vergelijking met personen die geen eigenaar zijn van de woning (Wald = 5.3, $p < .05$; OR = 1.95). Ondanks dat *geographical proximity* in de literatuur een veelbesproken beïnvloedende factor is, blijkt er uit de resultaten geen significant verband te zijn tussen de woonplaats en de waarschijnlijkheid op *NIMBY* (Wald = 0.96, $p = .33$).

Er werden eveneens factoren onderzocht die betrekking hebben op het vestigingsproces, zoals de kennis over het geplande detentiehuis en de informatievoorziening. Uit de resultaten van tabel 8 blijkt dat gepercipieerde informatievoorziening een significante negatieve voorspeller op het NIMBY-fenomeen is (Wald = 5.03, $p < .05$, OR = .60). Personen die de informatievoorziening als onvoldoende beoordeelden, hebben 66.67% meer kans om te behoren tot de *NIMBY*-categorie.

Verder kunnen er nog vier significante voorspellers gevonden worden in dit model. Hiervan zijn er drie positieve voorspellers, namelijk de overtuigingen over re-integratiemogelijkheden, vermindering van de *pains of imprisonments* én de verwachte impact op vastgoedwaarde. Respondenten die (helemaal) niet akkoord gaan met de stelling dat een detentiehuis een succesvollere re-integratie mogelijk maakt voor gedetineerden, hebben 4.66 keer meer kans om tot *NIMBY*-groep te horen, dan personen die dat wel vinden of neutraal staan tegenover verbeterde re-integratie mogelijkheid (Wald = 7.65, $p < .01$, OR = 4.66). Voor de voorspeller vermindering *pains of imprisonments* wijst dit erop dat personen die (helemaal) niet akkoord zijn met een vermindering van de nadelen van de huidige gevangenissen, meer kans hebben om tot de *NIMBY*-categorie te behoren dan personen die wel vinden dat de nadelen die huidige gevangenissen met zich meedragen zullen worden verminderd (Wald = 8.07, $p < .01$, OR = 2.05). De resultaten uit tabel 8 tonen eveneens aan dat personen die een daling van de vastgoedwaarde verwachten door het detentiehuis 2.85 keer meer kans hebben tot het *NIMBY*-fenomeen te behoren, dan personen die niet akkoord of neutraal staan ten opzichte van de daling in vastgoedwaarde.

Tot slot blijkt de verwachte impact op onveiligheidsbeleving ook een significante negatieve voorspeller van *NIMBY* te zijn. Dit wil zeggen dat de kans dat iemand geen weerstand vertoont, kleiner wordt naarmate de score op een onveiligheidsbeleving toeneemt ($b=-1.5$, $p<.001$). Anders gezegd, bij iedere eenheidsverhoging op de verwachte impact op onveiligheidsbeleving neemt de waarschijnlijkheid om ‘geen weerstand’ te vertonen af met 78% ($OR=0.22$).

Belangrijk om te vermelden is dat niet de gehele ‘weerstand’ in het *NIMBY*-fenomeen vervat zit. De vestiging van het detentiehuis in een schoolomgeving brengt een extra dimensie in de weerstand op dan. Zo zijn er 187 respondenten, die geen tegenstander van de detentiehuisen *an sich*, noch tegen de inplanting van een detentiehuis in een woonbuurt, maar zijn wel tegen detentiehuisen in een schoolomgeving.

5.6. Verwachte impact op de stad en hun onveiligheidsbeleving

Zoals de bovenstaande binaire logistische regressieanalyse op woonbuurt ook aantoonde, kan de verwachte impact van een detentiehuis een belangrijke invloed hebben op *NIMBY*-fenomeen. Ondanks dat de bezorgdheden over de impact van een detentiehuis over het algemeen veelal gelijklopend zijn bij de verschillende vestiging, gaf de projectmedewerker van FOD Justitie wel aan dat sommige bezorgdheden meer voorkomen door de buurtsamenstelling. Wanneer de buurtbewoners, voornamelijk jonge gezinnen zijn dan merkt ze op dat het veelal gaat over de veiligheid én bij een oudere populatie om een devaluatie van de woning.

Wanneer er wordt gekeken naar de verdeling van de verwachte effecten van een detentiehuis (zie tabel 9), wordt zichtbaar dat de economische impact veelal het negatiefste wordt geëvalueerd. In de enquête werden de eerste twee stellingen toegeschreven aan hun verwachtingen op de economische sfeer. Meer dan de helft van de respondenten (55.6%, $n=630$) verwacht een daling van de vastgoedwaarde door de inplanting van het detentiehuis. Bijna één op vier beantwoorde de stelling met de neutrale (=noch akkoord, noch niet akkoord) antwoordcategorie. Met betrekking tot de positieve impact op de lokale economie staan respondenten eerder sceptisch. Slechts 7.4% van de bevroagden verwachten namelijk een positieve invloed, in tegenstelling tot 64.6% van de respondenten die hier niet mee akkoord gingen. Een economische bekommernis die door twee respondenten in de open vraag aangehaald werd, betreft de financiering van dit project én meer specifiek in welke mate zij, of de stad, daarvoor moeten “opdraaien”. Twee andere respondenten halen ook aan dat het project kansen op werkgelegenheid biedt voor de omgeving.

Daarnaast werd ook gepeild naar de invloed op het imago van de stad Ninove. Bijna 30% (n= 336) van de bevroagden verwacht dat Ninove zal worden gestigmatiseerd door het detentiehuis, terwijl ongeveer 45% (n =508) daar (helemaal) niet mee akkoord gaat. In de open vraag worden de twee zijden beargumenteerd door de respondenten. Hierbij stellen ze dat Ninove vandaag de dag reeds een slecht imago zou hebben, waarbij de ene beargumenteert dat *'het detentiehuis de reputatie van onze stad positief zal beïnvloeden zodat we onze slechte naam van ongastvrije gemeenschap eindelijk kwijtraken'* en de ander dat dit de huidige reputatie net negatief zou beïnvloeden.

In tabel 9 is de verdeling van de stelling die opgenomen zijn in de schaalvariabele (verwachte) *onveiligheidsbeleving* individueel zichtbaar. Met betrekking tot het vermijden van de omgeving stelde meer dan 62% dat ze zich wel nog in de omgeving van Aalstersesteenweg zou begeven. Bij de open vraag stellen respondenten voornamelijk dat ze vrezen dat ouderen niet meer zullen buiten komen. Een op vier van de bevroagden staat neutraal ten opzichte van een stijging in de criminaliteit én 33,6% blijkt hier (helemaal) niet mee akkoord te gaan dat de criminaliteit zou stijgen.

Tabel 9

<i>Verwachte impact van het Detentiehuis Verdeling Stellingen % (n)</i>					
	<i>Helemaal niet akkoord</i>	<i>Niet akkoord</i>	<i>Noch akkoord, noch niet akkoord</i>	<i>Akkoord</i>	<i>Helemaal akkoord</i>
Ik denk dat de komst van het detentiehuis de waarde van het vastgoed (huizen, winkels,...) doet dalen.	3.5% (40)	17.8% (201)	23.1% (261)	34.6% (392)	21% (238)
Ik denk dat het detentiehuis voor een verbetering van de lokale economie zal zorgen.	27.3% (309)	37.3% (422)	28.1% (318)	6.4% (72)	1% (11)
Ik denk dat de stad Ninove zal worden bespot/ gestigmatiseerd doordat er een detentiehuis gevestigd is.	11.4% (129)	33.5% (379)	25.4% (288)	17.7% (200)	12% (136)
Omwille van het detentiehuis, zou ik me niet meer in de omgeving van de Aalstersesteenweg te voet begeven.	33.1% (375)	32.7% (370)	13.7% (155)	12.5% (142)	8% (90)
De komst van het detentiehuis zorgt ervoor dat ik bezorgd ben over mijn eigen veiligheid	16.7% (189)	31.4% (355)	18.2% (206)	19% (215)	14.8% (167)
Ik denk dat de komst van een detentiehuis zal zorgen voor een stijging van criminaliteit in ninove	15.6 % (177)	28.0% (317)	25.2 % (285)	17.8 % (200)	13.4 % (152)

6. Discussie

In deel zes van de masterproef worden de resultaten van het onderzoek gekoppeld aan de literatuurstudie, alsook worden de beperkingen van dit onderzoek besproken.

6.1. Onderzoeksresultaten

Doordat het onderzoek aantoonde dat de effectiviteit van een kleinschalige detentie beïnvloed wordt door de houding van burgers en meer specifiek buurtbewoners, is het belangrijk om zicht te krijgen op het draagvlak in de buurt (Garland et al., 2017; Ostermann, 2009; Shichor, 1992). Deze studie trachtte om het *NIMBY*-fenomeen bij de Ninovieter ten opzichte van de vestiging van het detentiehuis in hun stad te onderzoeken.

Op basis van de literatuur en het onderzoek kunnen er verschillende clusters van percepties/houdingen t.o.v. de inplanting van een penitentiaire inrichting worden gecreëerd. Een eerste geïdentificeerde groep zijn de tegenstander van de detentiehuizen *an sich*. In tegenstelling met wat de experts aangaven, namelijk dat er niet veel personen tegen het concept van de detentiehuizen zijn, blijkt toch dat een groot deel van de Ninovieters tegenstander is van deze nieuwe vorm van detentie. Meer bepaald gaf bijna 20% van de respondenten dit aan. Daarnaast rapporteerden 37,2% van de bevroegden tegen de inplanting van een detentiehuis in een woonbuurt te zijn, ondanks dat ze geen tegenstander zijn van het systeem van de detentiehuizen. Hierbij gaat het duidelijk over het *not-in-my-backyard*-fenomeen zoals gedefinieerd door Béhard & Simoulin (2014).

Een opvallend onderzoeksresultaat is dat er mensen tegen de toekomstige locatie van het project zijn, maar enkel én alleen omdat ze vinden dat het project nog dichter geïntegreerd moet worden in hun stad. In dit geval mag men niet spreken van *not-in-my-backyard* én zou er eigenlijk een nieuwe soort ‘oppositie’ van de locatie moeten worden gecreëerd, namelijk de *closer-to-my-backyard-please*.³² Deze vastelling is uitermate relevant én vernieuwend, want voor het eerst wordt beargumenteerd door een respondent, dat hij de locatie onvoldoende vindt passen voor wat een detentiehuis net inhoudt. Voorts kunnen ook personen worden geclusterd die geen tegenstander zijn

³² Deze persoon was voorstander van het systeem van de detentiehuizen, voorstander voor een inplanting in een woonbuurt en voorstander voor de inplanting in een schoolomgeving.

van de detentiehuizen, én ook niet negatief staan ten aanzien van de inplanting ervan in een woonbuurt. Het gaat hierbij om 43,3% (n=490) van de respondenten. Normaliter worden zij geplaatst binnen de categorie ‘geen weerstand, maar door de schoolomgeving in Ninove is er nog een extra dimensie, want namelijk van deze 490 respondenten, vinden 187 dat een detentiehuis dan weer niet thuishoort in een schoolomgeving.

Daarnaast werd er in deze studie ook gekeken naar de factoren die de houdingen in relatie tot het *NIMBY*-fenomeen kunnen beïnvloeden. Met betrekking tot de algemene opinie over de detentiehuizen, blijkt het opleidingsniveau een significante voorspeller te zijn. Lageropgeleiden hebben namelijk meer kans om tot de (algemene) tegenstanders van detentiehuizen te behoren dan hogeropgeleiden. Hoewel het opleidingsniveau bij het specifiek meten naar *NIMBY*, geen voorspellende factor blijkt te zijn, stellen Garland et al. (2017) wel dat hogeropgeleiden zich minder zouden verzetten tegen kleinschalige detentie. Niet geheel onverwacht hebben meningen met betrekking tot een verbetering van de re-integratiemogelijkheden van de gedetineerden én een vermindering van de *pains of imprisonment* een sterke én significante voorspellende waarde zijn op de algemene opinie over de detentiehuizen.

Specifiek met betrekking tot de factoren die het *NIMBY*-fenomeen beïnvloeden, zijn er ook een aantal conclusies, die afwisselend conflicteren en samenvallen met de huidige literatuur. Zo spelen een aantal variabelen die in de literatuur als belangrijke verklarende factor naar bovenkomen, geen rol in het model van deze studie. De sociodemografische factoren in het model, met uitzondering van woonstatus, zijn geen significant voorspellende factor op de kans op *NIMBY*. Het significant voorspellend effect van de woonstatus, is echter wel consequent met de onderzoeksresultaten van Fishel (2001) én Martin (2000), namelijk de waarschijnlijkheid om tot *NIMBY* te behoren is groter voor eigenaars van een woning dan voor personen die geen eigenaar zijn. De resultaten van onze studie staan eveneens haaks op een ander belangrijk concept, namelijk *geographical proximity*. In tegenstelling tot wat verschillende onderzoeken aantoonde (Dear, 1992; Garland & Wodahl, 2017; Martin & Myers, 2005), bleek de woonplaats van de respondent geen voorspellende factor te zijn op de kans om tot het *NIMBY*-groep te behoren.

De bewering van Garcia et al. (2017) dat de meeste argumenten die de bouw van de gevangenis legitimeren gebaseerd zijn op deze externe diensten zoals banen en economische revitalisering, waarbij er niet wordt gesproken over de interne diensten van de faciliteit, namelijk heropvoeding en

rehabilitatie blijkt in ons model voor *NIMBY* niet te kloppen. Enerzijds is de opinie over een verbetering van de economie geen (negatieve) significante voorspeller op het model. Anderzijds zijn meningen over re-integratiemogelijkheden en vermindering van de nadelen van de huidige gevangenis dat wel. Met andere woorden de mening over heropvoeding en rehabilitatie blijken bij deze nieuwe vorm van detentie wel een voorspellende waarde te zijn. Ook de gepercipieerde informatievoorziening blijkt een significante voorspeller te zijn op *NIMBY*, waarbij personen die de informatievoorziening als onvoldoende beoordeelden, 66,67% meer kans hebben om te behoren tot de *NIMBY*-categorie. De vaakgenoemde quotes ‘onbekend is onbemind’ wordt dus eigenlijk ‘ongeïnformeerd is onbemind’.

De verwachte effecten van een detentiehuis op de vastgoedwaarde, worden net zoals in het onderzoek van Martin (2000) als het meest negatieve geëvalueerd. Meer dan de helft van de respondenten verwacht namelijk een daling van de vastgoedwaarde door de inplanting van het detentiehuis. Het grootste verschil met de literatuur ligt hem in de verwachte impact op de economie. Hierbij wordt, voornamelijk in Angelsaksisch onderzoek, aangehaald dat respondenten een grote positieve impact verwachten van de penitentiaire instelling op de lokale economie. Ter illustratie, Martin (2000) rapporteerde dat maar liefst 62% verwacht dat de gevangenis een positieve impact zal hebben op de lokale economie. In onze studie gaat maar liefst 64,6% hier (helemaal) niet mee akkoord. De verwachting op onveiligheidsbeleving zijn ook scheefverdeeld.

Net zoals elk onderzoek, draagt ook dit onderzoek een aantal beperkingen met zich mee. De eerste beperking betreft de mogelijke vertekening in de surveyresultaten (Martin, 2000). De kans bestaat dat voornamelijk personen met meer negatieve ingesteldheid of weerstand deelnemen aan de survey, omdat zij meer geneigd zijn om te reageren in de hoop de inplanting nog te kunnen stoppen. In tegenstelling tot de initiële vrees dat het gebruik van een websurvey ervoor zou zorgen dat de leeftijdscategorie ‘60+’ ondervertegenwoordigd was, bleek net dat de jongste leeftijdscategorie ondervertegenwoordigd was (van der Pligt & Blankers, 2013). De andere vertekeningen in representativiteit werden meegedeeld in de sectie methodologie.

6.2. Beperkingen van onderzoek

Een andere beperkende factor in dit onderzoek is de meeting van een aantal sleutelvariabelen. Zo wordt de verwachte invloed op de onveiligheidsbeleving niet gemeten aan de hand van de drie multidimensionale componenten apart, maar aan de hand van één schaalvariabele gebaseerd op deze drie onderdelen. De complexiteit van het multidimensionale begrip in deze context onderzoeken zou ons te ver leiden van de onderzoeksvraag, namelijk de algemene perceptie ten opzichte van de inplanting van een detentiehuis én zou ervoor zorgen dat de vragenlijst te uitgebreid wordt. Daarnaast werden de schaalvariabelen eveneens gecodeerd naar dichotomieën voor analytische doeleinden, waardoor het verlies in variatie van deze factoren de resultaten kunnen hebben beïnvloed. Desalniettemin is dit een veelgebruikte techniek in opinieonderzoek bij de inplanting van gevangnissen (Myers & Martin, 2004).

6.3. Wetenschappelijke aanbevelingen

Deze studie beoogde een eerste stap te zijn naar meer wetenschappelijke inzichten in het *NIMBY*-fenomeen bij de inplanting van detentiehuizen. Door de relatief recente uitrol van deze projecten, kent het huidige onderzoekslandschap geen grootschalig onderzoek omtrent dit specifieke fenomeen in België noch longitudinaal onderzoek over hoe deze percepties veranderen over de tijd heen. Deze kunnen echter wel van essentieel belang zijn bij de verdere inplanting van deze penitentiaire instellingen, omdat ze meer inzichten zullen geven in welke processen leiden tot of net het draagvlak doen veranderen. Verder onderzoek kan zich ook specifiek focussen op het multidimensionale begrip van onveiligheidsgevoelens in deze context én de oorzaken daarvan.

7. Praktische aanbevelingen

Denk verder dan alleen de dichte buurtbewoners. Met oog op het slagen van deze kleinschalige geïntegreerde vormen van detentie, dient een draagvlak gecreëerd te worden bij de gehele bevolking en de belangrijke *stakeholders*. Dit onderzoek én andere internationale onderzoeksresultaten tonen aan dat (het gevoel) geïnformeerd te zijn, de kans op het accepteren van het project vergroot. Doordat de grote meerderheid van de inwoners vinden dat ze onvoldoende geïnformeerd zijn, moet de communicatievoorziening naar hun vergroot worden. Momenteel zijn er nog tal van mogelijkheden tot communicatie niet uitgeput om de algemene bevolking op de hoogte te brengen, zoals het maandelijks informatieboekje van de stad Ninove of de socialemediakanalen van de stad. Zoals reeds vermeld, zijn er nog andere belangrijke stakeholders, die verder betrokken dienen te worden bij de implementatie van het detentiehuis. Te denken aan, de lokale politiezone, de scholengroep én de gemeenteraadsleden.

Onderzoek nu al de meerwaarde van het detentiehuis voor de buurt. Probeer nu al te identificeren waar de knelpunten liggen in de buurt en of het detentiehuis hierop kan inspelen. Zo kunnen ongeruste buurtbewoners nu al een meerwaarde zien van het project.

Stel op niveau van de stad een verbindingspersoon aan. Doordat de inwoners van Ninove, alsook de belangrijke stakeholders een gebrek vaststellen aan communicatie, kan het aanstellen van een contactpersoon binnen de stad een meerwaarde betekenen voor deze partijen, omdat ze een rechtstreekse informatielijn vanuit de stadsdiensten ter beschikking hebben. Daarnaast kan dit ook zorgen voor een beter contact met de partijen, maar evenzeer met het hogere echelon zoals Justitie.

Plan een bezoekmoment als het detentiehuis voor het eerst open gaat. Vergeet hierbij wel nooit de eerste aanbeveling. Daarnaast is het ook essentieel om alle buurtbewoners uit te nodigen die op het allereerste moment ook uitgenodigd werden.

Communiceer ook wanneer er geen informatie is. Een afwezigheid van enige vorm van communicatie kan de perceptie opwerpen bij alle partijen dat het project geen vooruitgang boekt of dat er informatie achtergehouden wordt.

Hou het 'politieke spel' én de informatievoorziening ver van elkaar. Garland et al. (2016) toonden eerst de waarde van informatiemomenten aan, waarbij het belangrijk was om mensen niet te overspoelen met informatie tijdens deze bijeenkomst. Kwaliteit staat altijd boven kwantiteit. Het lijkt ons altijd aangewezen om eerst een informatiemoment voor de politiek te organiseren en vervolgens een bijeenkomst met de buurtbewoners zonder de politieke figuren van de stad. Gezien de negatieve evaluatie van de buurtbewoners ervan tijdens het eerste informatiemoment.

8. Conclusie

Centraal in deze masterproef stond het verwerven van kennis over de perceptie van de Ninovierter ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun stad. De resultaten van deze studie bevestigen eerdere (internationale) bevindingen over het NIMBY, maar ontkrachten sommigen ook ten stelligste. Ten eerste worden verschillende percepties geïdentificeerd, namelijk personen die tegen de detentiehuizen in het algemeen zijn. Personen die voor het systeem van de detentiehuizen zijn, maar niet in hun woonbuurt én personen die geen probleem hebben met de inplanting ervan in de woonbuurt. Een opvallende vaststelling is dat er respondenten zijn die net het detentiehuis dichter in de samenleving wensen. Met de binaire logistische regressieanalyse als statistisch hulpmiddel werden verschillende voorspellende factoren gevonden voor de mening van detentiehuis in het algemeen én specifiek op het NIMBY-concept.

Aan de hand van de bovenstaand aanbevelingen én de resultaten van het onderzoek, hoop ik dat een aanleiding kan zijn om de communicatie rond het detentiehuis een positieve weg te laten inslaan.

Bibliografie

- Béhar, L., & Simoulin, V. (2014). Le NIMBY (Not in My Backyard): une dénonciation du localisme qui maintient l'illusion du local. *Politiques et management public*, 31(2), 151-167. <https://doi.org/10.3166/pmp.31.151-167>
- Belga. (2023, 27 november). *Des centaines de signatures contre une maison de détention à Liège*. Le Soir. <https://www.lesoir.be/551953/article/2023-11-27/des-centaines-de-signatures-contre-une-maison-de-detention-liege>
- Beyens, K., Claus, H. & Naessens, L. (2014a). Meer van hetzelfde: is dat wel een goed idee? *Panopticon*, 35(3), 213–218.
- Beyens, K., Dirkzwager, A., & Korf, D. (2014b). Detentie en de gevolgen van detentie. Onderzoek in Nederland en België. *Tijdschrift voor criminologie*, 56(2), 3-30. <http://dx.doi.org/10.5553/TvC/0165182X2014056002001>
- Bourgois, D., & Pauwels, L. (2012). Slachtofferschap en onveiligheidsbeleving van adolescenten op het openbaar vervoer: een verkennend onderzoek naar de rol van routineactiviteiten en leefstijlen. *Panopticon*, 6(33), 530-591. <http://www.maklu-online.eu/nl/tijdschrift/panopticon/jaargang-volume-33/6-november-december-november-december-2012/slachtofferschap-en-onveiligheidsbeleving-van-adol/pdf/>
- Callegaro, M., Manfreda, K. L., & Vehovar, V. (2015). *Web survey methodology*. Sage.
- Carlson, K. A. (1991). What happens and what counts: Resident assessments of prison impacts on their communities. *Humboldt Journal of Social Relations*, 17(1/2), 211-237.
- Claes, A., Van Der Donckt, N. & Valkiers, T. (2024, april). *Vijfde justitiebarometer 2024*. M.A.S. <https://baliegent.be/wp-content/uploads/2024/06/vijfde-justitiebarometer-2024.pdf>
- Claus, H. (2009). De Huizen, een concept voor de Belgische gevangenis van de eenentwintigste eeuw. *Orde van de Dag*, 48, 39-43.
- Claus, H. (2013). Van gevangenis naar detentiehuis: Van Don Quichot en Dupétiaux. *Fatik*, (137), 23-29.
- Claus, H., Beyens, K., De Meyer, R., Gryson, M., & Naessens, L. (2013). *Huizen: naar een duurzame penitentiaire aanpak*. Brussel: Academic & Scientific Publishers NV.
- Claus, H., & Gryson, M. (2017). Detentiehuizen - Op maat van mens en strafdoel. *Fatik*, 34(153), 20-25.

- Daems, T. (2023, 10 februari) *Maak van de enkelband geen Vlaamse stok om mee te slaan*. <https://tomdaems.com/2023/02/10/maak-van-de-enkelband-geen-vlaamse-stok-om-mee-te-slaan/y>
- Dear, M. (1992). Understanding and overcoming the NIMBY syndrome. *Journal of the American planning association*, 58(3), 288-300. <https://doi.org/10.1080/01944369208975808>
- Decorte, T. (2021). Kwalitatieve data-analyse. In T. Decorte & D. Zaitch (Reds.), *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie* (pp. 463- 510). Acco.
- De Morgen (2023, 13 november). *Eerste Waalse detentiehuizen komen in Luik en Jemeppe-sur-Sambre*. <https://www.demorgen.be/snelnieuws/eerste-waalse-detentiehuizen-komen-in-luik-en-jemeppe-sur-sambre~bab80f20/>
- Deprez, C. (2023, 7 juli). *Voormalige vrouwengevangenis van Vorst is nu detentiehuis*. Vrtnews. <https://www.vrt.be/vrtnews/nl/2023/07/07/voormalige-vrouwengevangenis-van-vorst-is-nu-detentiehuis/>
- Devaud-Plédran, M., & Haas, H. (2001). Etude pilote sur les réactions de la population à l'implantation d'un établissement pénitentiaire. *Bulletin de criminologie*, 27(1), 43-58. <http://doi.org/10.5167/uzh-105457>
- Elchardus, M., De Groof, S., & Smits, W. (2008). Rational Fear or Represented Malaise: A Crucial Test of Two Paradigms Explaining Fear of Crime. *Sociological Perspectives*, 51(3), 453-471. <https://doi.org/10.1525/sop.2008.51.3.453>
- Fan, W., & Yan, Z. (2010). Factors affecting response rates of the web survey: A systematic review. *Computers in human behavior*, 26(2), 132-139.
- Farkas, M. A. (1999). "Not in my backyard": The issues and complexities surrounding prison siting. *Criminal Justice Studies*, 12(1), 95-109.
- Federale Overheidsdienst Justitie. (z.d.). *Transitiehuisen*. Geraadpleegd op 28 juli 2024, van https://justitie.belgium.be/nl/themas/gevangenen/belgische_gevangenen/transitiehuisen
- Federale Overheidsdienst Justitie. (2020, 14 januari). *Eerste Waalse transitiehuis opent deuren in Edingen* [Persbericht].

https://justitie.belgium.be/nl/nieuws/persberichten/eerste_waalse_transitiehuis_opent_deur_en_in_edingen

Federale Overheidsdienst Justitie. (2022). *Ninove: Het detentiehuis* [Pamflet].

Fischel, W. A. (2001). Why are there NIMBYs?. *Land economics*, 77(1), 144-152.

Forza Ninove. (2023, 21 april). *De gevangenis in Ninove wordt al in 2024 door de strot van de Ninovieters geduwd, rechtover een school en vlakbij* [Afbeelding bijgevoegd]. Facebook.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=616567710512658&set=a.297198679116231>

García, I. (2024). The Value of Reentry Housing, Zoning, and “Not in My Back Yard”(NIMBY) Obstacles, and How to Overcome Them. *Land*, 13(3), 275-293.

García, J., Gómez-Quintero, J. D., Marcuello, C., Boira, S., & Eito, A. (2017). Citizen attitudes about the construction of a prison in Spain. Challenge to the concept “NIMBY”. *International Journal of Law, Crime and Justice*, 50, 34-45.

<https://doi.org/10.1016/j.ijlcrj.2017.03.001>

Garland, B., Wodahl, E., & Saxon, C. (2017). What Influences Public Support of Transitional Housing Facilities for Offenders During Reentry? *Criminal Justice Policy Review*, 28(1), 18–40. <https://doi.org/10.1177/0887403414564866>

Geens, K., De Block, M., Jambon, J. (2016, 13 mei). *Masterplan gevangnissen en internering* [Persbericht]. <https://www.koengeens.be/news/2016/05/13/masterplan-gevangnissen-en-internering-terugdringen-overbevolking-gevangnissen-en-aange>

Geyseler, A. (2021) *Het Transitiehuis: De Weg Naar Een Geslaagd Tertiair Desistance Proces? De Stem Van Omwonenden In Kaart Gebracht* [Masterproef, Universiteit Gent]. Libugent. https://libstore.ugent.be/fulltxt/RUG01/003/007/625/RUG01-003007625_2021_0001_AC.pdf

Gordon, J. S., & McNew, R. (2008). Developing the online survey. *Nursing Clinics of North America*, 43(4), 605-619.

- Grommon, E. (2017). Public perceptions and housing assistance for reentrants: Examination of the enduring power of stigmatizing labels. *Criminology & Public Policy*, 16(3), 827-833.
<http://doi:10.1111/1745-9133.12324>
- Herzog-Evans, M. (2009). *La prison dans la ville*. Érés.
- Holden, C., Lacey, A., Monach, J. (2001). Establishing secure mental health facilities: The outcome of public consultation exercises. *Journal of mental health*, 10(5), 513-524.
<https://doi.org/10.1080/09638230126724>
- Janssens, F. (2014). 'De Huizen': een concept voor de gevangenis van de 21ste eeuw. *Oikos*, 69(2), 84-96.
- Krause, J. D. (1991). Community opposition to correctional facility siting: beyond the "NIMBY" explanation. *Humboldt Journal of Social Relations*, 17(1/2), 239-262.
- Libaert, T. (1998). Faire accepter un projet: principes et méthodes. *Communication & langages*, 117(1), 76-90.
- Martin, R. (2000). Community perceptions about prison construction: why not in my backyard? *The prison journal*, 80(3), 265-294. <https://doi.org/10.1177/0032885500080003003>
- Martin, R., & Myers, D. L. (2005). Public response to prison siting: Perceptions of impact on crime and safety. *Criminal Justice and Behavior*, 32(2), 143-171.
<https://doi.org/10.1177/0093854804272890>
- Maxim, P., & Plecas, D. (1983). Prisons and their perceived impact on the local community: A case study. *Social Indicators Research*, 13(1), 39-58. <https://doi.org/10.1007/BF02193664>
- Meert, E. (2021, 10 augustus). *Stad kandidaat voor detentiehuis: "Dit kan leiden tot een geslaagde herintrede in de maatschappij en heeft ook voor de stad een toegevoegde waarde"*. Het Nieuwsblad. https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20210810_94221644
- Meeussen, C. (2024, 3 januari). *Bouw detentiehuizen loopt minstens halfjaar vertraging op*. De Standaard. https://www.standaard.be/cnt/dmf20240102_97718402

- Mortelmans, D. (2013). Handboek kwalitatieve onderzoeksmethoden (p. 563). Leuven: Acco.
- Mortelmans, D., & Dhertogh, B. (2013). *Logistische regressie*. Acco.
- Myers, D. L., & Martin, R. (2004). Community member reactions to prison siting: Perceptions of prison impact on economic factors. *Criminal Justice Review*, 29(1), 115-144.
<https://doi.org/10.1177/073401680402900108>
- Nederlandt, O., & Vanhouche, A. (2020). Les Maison de transition: miroir aux alouettes ou pied dans la porte?. In Christine Guillain & Damien Scalia (Eds.), *Les coûts du système penal* (pp. 29-63). La Charte.
- Ninofmedia. (2022a, 6 juli). *Ninofmedia Live- infomoment detentiehuis Ninove* [Video]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=TfTa4iRst24>
- Ninofmedia. (2022b, 7 juli). *Bewogen infoavond over het detentiehuis Ninove* [Video]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=TfTa4iRst24>
- Ostermann, M. (2009). An analysis of New Jersey's day reporting center and halfway back programs: Embracing the rehabilitative ideal through evidence based practices. *Journal of Offender Rehabilitation*, 48(2), 139-153.
- Pauwels, L. (2015). *Kwantitatieve criminologie*. Academia Press
- Pauwels, L., & Hardyns, W. (2021). *Kwantitatieve criminologische methoden en technieken*. Academia Press
- Phonecom. (2014). *Vierde justitiebarometer 2014*.
<https://hrj.be/admin/storage/hrj/justitiebarometer-2014.pdf>
- Pleysier, S. (2011). Over objectieve en subjectieve onveiligheid. *Tijdschrift voor veiligheid*, 10(4), 24-40.
- Piat, M. (2000). The NIMBY phenomenon: Community residents' concerns about housing for deinstitutionalized people. *Health & social work*, 25(2), 127-138.
<https://doi.org/10.1093/hsw/25.2.127>

- Pintelon, M. (2019). *De mening van de burger over de rol van detentie* [Masterproef, Universiteit Gent]. Libugent. https://libstore.ugent.be/fulltxt/RUG01/002/782/476/RUG01-002782476_2019_0001_AC.pdf#
- Rasschaert, M. (2022, maart). Detentiehuizen op zoek naar lokale verankering. *Lokaal*, (4), pp. 24-25. <https://www.vvsg.be/kennisitem/vvsg/lokaal-digitaal-maart-2022>
- Regie der Gebouwen. (2022). *Kortrijk detentiehuis*. Geraadpleegd op 28 november 2023, van <https://www.regiedergebouwen.be/nl/projects/detentiehuis>
- Renson, T. (2022, 16 februari). *Ook kleine gevangenis is nergens welkom: minister Van Quickenborne stuit op verzet*. Het Nieuwsblad. https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20220215_97294871
- Rother, E. T. (2007). Systematic literature review X narrative review. *Acta Paulista De Enfermagem*, 20(2), vii-viii.
- Ruming, K. (2013, November 26-29). *Higher density development in Sydney: public perception and policy awareness*. In K. Ruming, B. Randolph, & N. Gurran (Eds.), *SOAC 2013: State of Australian Cities National Conference : Conference Proceedings and Powerpoint Presentations*. State of Australian Cities Conference, Sydney. <https://soacconference.com.au/wp-content/uploads/2013/12/Ruming-Governance.pdf>
- Sandman, P. M. (1990). Getting to maybe: some communications aspects of siting hazardous waste facilities. *Seton hall legislative journal*, 9(2), 437-466.
- Schively, C. (2007). Understanding the NIMBY and LULU phenomena: Reassessing our knowledge base and informing future research. *Journal of planning literature*, 21(3), 255-266. <https://doi.org/10.1177/0885412206295845>
- Sechrest, D. K. (1991). Understanding the corrections and community response to prison siting. *Humboldt Journal of Social Relations*, 17(1/2), 1-16.
- Sechrest, D. K. (1992). Locating prisons: Open versus closed approaches to siting. *Crime & Delinquency*, 38(1), 88-104. <https://doi.org/10.1177/0011128792038001006>

Shichor, D. (1992). Myths and realities in prison siting. *Crime & Delinquency*, 38(1), 70-87.

<https://doi.org/10.1177/0011128792038001005>

Stad Ninove. (2011). Gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Ninove: administratieve grenzen

[Kaart]. <https://www.ninove.be/r272-kaartenbundel-reduced.pdf>

Stad Ninove. (2022, 28 juni). *Extra gemeenteraad van 28 juni 2022* [Video]. YouTube.

<https://www.youtube.com/watch?v=-x8omnNJeR8>

Steenhout, I. (2021). Kwalitatief onlineonderzoek. *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie*, 418-462.

Storme, B. (2021, 27 oktober). *Pro en contra op informoment detentiehuis in kortrijk*. Focus-

WTV. <https://www.focus-wtv.be/nieuws/pro-en-contra-op-infomoment-detentiehuis-kortrijk>

Swanson, C. G. (1997). Have Attitudes Changed? Citizens' Views of Prison Effects on Their Community over Time. *State and Local Government Review*, 29(3), 147–

155. <https://doi.org/10.1177/0160323X9702900302>

Swimberghe, G. (2021, 2 augustus). *Oudenaarde, Ninove en Gent willen detentiehuis op hun*

grondgebied. Vrtnews. <https://www.vrt.be/vrtnews/nl/2021/08/02/oudenaarde-ninove-en-gent-willen-detentiehuis-op-hun-grondgebied/>

Team Justitie. (2021, 15 september). *Van Quickenborne wil 15 detentiehuizen openen*

[Persbericht]. <https://www.teamjustitie.be/2021/09/15/van-quickenborne-wil-15-detentiehuizen-openen/>

Team Justitie (2022, 17 juni). *Detentiehuis in oude rijkswachtkazerne in Ninove* [Persbericht].

<https://www.teamjustitie.be/2022/06/17/detentiehuis-in-oude-rijkswachtkazerne-in-ninove/>

Team Justitie. (2023, 13 november). *Eerste detentiehuizen van Wallonië komen in Luik en*

Jemeppe-sur-Sambre [Persbericht]. <https://www.teamjustitie.be/2023/11/13/13-11-eerste-detentiehuizen-van-wallonie-komen-in-luik-en-jemeppe-sur-sambre/>

- Van Den Houte, C. (2022a, 18 juni). Oude rijkswachtkazerne wordt detentiehuis. *Het Laatste Nieuws*, p. 25.
- Van Den Houte, C. (2022b, 7 juli). *Meningen over omstreden detentiehuis verdeeld tijdens inforvergadering: van “goed initiatief” tot “wat met nabijgelegen kinderopvang?”*. Het laatste Nieuws. <https://www.hln.be/ninove/meningen-over-omstreden-detentiehuis-verdeeld-tijdens-infovergadering-van-goed-initiatief-tot-wat-met-nabijgelegen-kinderopvang~a4a9aa54/>
- van der Pligt, J., & Blankers, M. (2013). *Survey-onderzoek: de meting van attitudes en gedrag*. Lemma.
- Vanderhaegen, H. (z.d.). *Geen detentiecentrum in Zelzate*. Petities.com. Geraadpleegd op 10 mei 2023, van https://www.petities.com/geen_detentiecentrum_in_zelzate
- Vanhouche, A. & Nederlandt, O. (2020). De Belgische transitiehuizen: nood aan een terugkeer naar het originele concept van detentiehuizen? *Fatik*, 167, 6–18.
- Ververs, D. (2023, 25 januari). *Net voor speech minister van justitie komen buurtbewoners op straat tegen gepland detentiehuis*. Het Nieuwsblad. https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20230125_96536743
- Von Soest, C. (2023). Why do we speak to experts? Reviving the strength of the expert interview method. *Perspectives on Politics*, 21(1), 277-287.
- Young, M. G. (1998). Rethinking community resistance to prison siting: Results from a community impact assessment. *Canadian J. Criminology*, 40(3), 323-328.

Bijlagen

I. Informatiebrief - enquête

Aan de inwoners van de stad Ninove

Gent, februari 2024

Betreft: Informatiebrief ‘Masterproef: De perceptie van de Ninovieter ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun stad’.

Geachte mevrouw, Geachte heer,

In het kader van mijn masterproef voer ik een onderzoek, met als promotor professor dr. Wim Hardyns, naar de perceptie van de Ninovieter ten aanzien van de inplanting van het detentiehuis. Aangezien u woonachtig bent in Ninove of één van haar deelgemeenten, contacteer ik u met de vriendelijke vraag om deel te nemen aan dit onderzoek. U kan **tot en met zondag 17 maart 2024** deze vragenlijst invullen.

Wat is het doel van het onderzoek?

De doelstelling van dit masterproefonderzoek is het in kaart brengen van de perceptie van de inwoners van Ninove ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun stad. Hierbij wordt onderzocht welke factoren een significante invloed hebben op deze reactie. Vervolgens kunnen er concrete aanbevelingen gedaan worden om de verdere inplanting van het detentiehuis te verbeteren of bij te sturen.

Hoe gaat het onderzoek in zijn werk?

Het onderzoek betreft een enquête, die ongeveer een vijftal minuten zal duren. Er wordt hierin gepeild naar uw mening over een detentiehuis en de inplanting ervan in Ninove. Deze vragenlijst is volledig anoniem en de gegevens worden op een vertrouwelijke wijze bewaard en verwerkt. Iedere meerderjarige inwoner van Ninove kan meehelpen aan mijn studie.

Wat met uw privacy?

Zoals hierboven reeds vermeld worden alle antwoorden anoniem verzameld, verwerkt en gerapporteerd. Een persoonlijke identificatie op basis van uw antwoorden is met andere woorden niet mogelijk, waardoor uw privacy zal worden gewaarborgd. Enkel het betrokken onderzoeksteam van de Universiteit van Gent heeft toegang tot de onderzoeksgegevens tijdens en

na het onderzoek. De onderzoeksdata worden maximaal vijf jaar bewaard na slagen van de masterproef.

Waar kan u terecht voor meer informatie?

Voor bijkomende informatie en/of vragen kan u terecht bij:

Beau De Pauw – masterstudent Criminologische wetenschappen van de Universiteit van Gent

Mail: beau.depauw@outlook.com

Telefoon: 0494 79 70 15

UGent Data Protection Officer contact (voor GDPR-gerelateerde vragen): privacy@ugent.be

De online- enquête kunt u terugvinden via de QR-code of onderstaande link.

https://ugent.qualtrics.com/jfe/form/SV_0d45aZ3Xsz1611Y

Indien u een probleem zou ondervinden bij het invullen van deze vragenlijst, kunt u me steeds bereiken via één van bovenstaande contactgegevens.

Alvast hartelijk bedankt voor de tijd die u wilt nemen om deze vragenlijst in te vullen en me hierbij te helpen in mijn onderzoek en mijn studies “criminologische wetenschappen” !

Met vriendelijke groeten

Beau De Pauw

II. Vragenlijst - enquête

Introductie

Beste respondent,

Mijn naam is Beau De Pauw en ik ben masterstudent Criminologische Wetenschappen aan de

Universiteit van Gent. In het kader van mijn masterthesis met als promotor professor dr. Wim Hardyns, doe ik onderzoek naar de mening van de Ninovieter ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in Ninove.

Eerst en vooral wil ik u bedanken om te willen deelnemen aan mijn onderzoek. Deze vragenlijst zal maximum 10 minuten van uw tijd in beslag nemen en wordt afgenomen bij de inwoners van Ninove. Deze enquête is volledig anoniem. Bovendien worden de gegevens op vertrouwelijke wijze bewaard en verwerkt.

Indien u enige vragen heeft of moeilijkheden bij het invullen van de enquête kan u me bereiken op:

E-mail: beau.depauw@outlook.com

Telefoon: 0494 79 70 15

Met vriendelijke groeten

Beau De Pauw

Informed Consent

Ik verklaar hierbij, als respondent aan een onderzoek onder leiding van Beau De Pauw van de Universiteit van Gent,

(1) dat ik duidelijk ben ingelicht over de aard en methode van het onderzoek (2) dat ik geheel vrijwillig deelneem aan het onderzoek; (3) dat ik op de hoogte ben van de mogelijkheid om mijn deelname aan het onderzoek op ieder moment stop te zetten en dit zonder opgave van reden; (4) dat ik op de hoogte ben dat op aanvraag meer informatie over het onderzoek kan verkregen worden (5) dat ik toestemming geef aan het onderzoeksteam om de resultaten op vertrouwelijke wijze te bewaren en verwerken.

Geeft u ons toestemming om uw gegevens op vertrouwelijke wijze te verzamelen, verwerken en gebruiken en delen in het onderzoek? Deze toestemming is noodzakelijk om deel te nemen aan de enquête.

- ☐ Toestemming
- ☐ Geen toestemming

Ga naar: Einde enquête Als Ik verklaar hierbij, als respondent aan een onderzoek onder leiding van Beau De Pauw van de Unive... = Geen toestemming

Demografische gegevens

Welk geslacht staat er op uw identiteitskaart?

- ☐ Man
- ☐ Vrouw
- ☐ X

Wat is uw geboortejaar?

▼ 1900 (1) ... 2006 (107)

Wat is uw hoogst behaalde diploma?

- ☐ Lager onderwijs
- ☐ Middelbaar onderwijs
- ☐ Hoger onderwijs (Hogeschool/Universiteit)
- ☐ Doctoraat
- ☐ Geen diploma

Wat is uw huidige beroepssituatie?

- ☐ Voltijds tewerkgesteld
- ☐ Deeltijds tewerkgesteld
- ☐ Zelfstandige
- ☐ Werkloos/ werkzoekend
- ☐ Huisman/huisvrouw
- ☐ Gepensioneerd/ brugpensioen
- ☐ student
- ☐ Invaliditeit

Heeft u kinderen jonger dan 18 jaar?

- ☐ Ja
- ☐ Nee

In welk deel van de stad Ninove bent u woonachtig?

- ☐ Ninove centrum
- ☐ Nederhasselt
- ☐ Aspelare
- ☐ Voorde
- ☐ Appelterre-Eichem
- ☐ Pollare
- ☐ Meerbeke
- ☐ Outer
- ☐ Denderwindeke
- ☐ Lieferinge
- ☐ Okegem

- Neigem

Hoe lang bent u al inwoner van Ninove?

- Minder dan één jaar
- Tussen één jaar en vijf jaar
- Tussen de vijf en tien jaar
- Tien jaar of langer

Op welke wijze bewoont uw de woning?

Ik huur.

- Ik ben eigenaar. Ik heb het huis gekocht & afbetaald.
- Ik ben eigenaar, maar mijn huis is nog niet afbetaald.
- Andere (wonen bij de ouders,...)

Bent u het afgelopen jaar slachtoffer geweest van een misdrijf in Ninove?

- Ja
- Neen
- Weet het niet

Weet u dat Federale Overheidsdienst Justitie plannen heeft om een detentiehuis te vestigen in Ninove?

- Ja
- Nee

Kent u de werking van een detentiehuis?

- Ja
- Nee

Bent u voldoende geïnformeerd geweest over de komst van het detentiehuis?

- Ja, ik werd voldoende geïnformeerd
- Ja, maar ik had graag nog meer informatie ontvangen
- Neen, ik werd onvoldoende geïnformeerd over de komst van een detentiehuis
- Weet het niet

De volgende vragen peilen naar uw mening over een detentiehuis. Gelieve de categorie aan te duiden die het dichtste aanleunt bij uw mening.

	Helemaal niet akkoord	Niet akkoord	Noch akkoord, noch niet akkoord	Akkoord	Helemaal akkoord
Ik vind dat de detentiehuizen een					

mogelijkheid bieden om een succesvollere terugkeer in de maatschappij te ondersteunen dan de hedendaagse gevangenissen.					
Ik vind dat de detentiehuisen ervoor zullen zorgen dat de nadelen van de huidige gevangenissen (druggebruik, psychische problemen,...) zullen worden verminderd					
Ik ben tegenstander van het systeem van de detentiehuisen.					

De volgende vragen peilen naar uw mening over een detentiehuis. Gelieve de categorie aan te duiden die het dichtste aanleunt bij uw mening.

	Helemaal niet akkoord	Niet akkoord	Noch akkoord, noch niet akkoord	Akkoord	Helemaal akkoord
Detentiehuisen horen niet thuis in woonbuurten					
Detentiehuisen horen niet thuis in schoolomgevingen.					
De site waar het toekomstige detentiehuis zich zal vestigen, namelijk de oude					

rijkswachtkazerne op de Aalstersesteenweg, is een geschikte locatie.					
--	--	--	--	--	--

De volgende vragen peilen naar uw mening over een detentiehuis. Gelieve de categorie aan te duiden die het dichtste aanleunt bij uw mening.

	Helemaal niet akkoord	Niet akkoord	Noch akkoord, noch niet akkoord	Akkoord	Helemaal akkoord
Ik denk dat de komst van het detentiehuis de waarde van het vastgoed (huizen, winkels,...) doet dalen.					
Ik denk dat het detentiehuis voor een verbetering van de lokale economie zal zorgen.					
Ik denk dat de stad Ninove zal worden bespot/ gestigmatiseerd doordat er een detentiehuis gevestigd is.					

De volgende vragen peilen naar uw houding. Gelieve de categorie aan te duiden die hierbij het dichtste aanleunt.

	Helemaal niet akkoord	Niet akkoord	Noch akkoord, noch niet akkoord	Akkoord	Helemaal akkoord
Ik vermijd bewust zoveel mogelijk informatie over de komst van het detentiehuis					
Ik overweeg om te verhuizen doordat er					

een detentiehuis gevestigd wordt in mijn stad.					
Omwille van het detentiehuis, zou ik me niet meer in de omgeving van de Aalstersesteenweg te voet begeven.					
Wanneer het detentiehuis gevestigd is, zal ik bewust contact zoeken met de bewoners (gedetineerden) van het detentiehuis.					
De komst van het detentiehuis zorgt ervoor dat ik bezorgd ben over mijn eigen veiligheid					
De komst van het detentiehuis zorgt ervoor dat ik bezorgd ben over de opvoeding van (mijn) kind(eren)					
Ik denk dat de komst van een detentiehuis zal zorgen voor een stijging van criminaliteit in Ninove					

Wilt u graag zelf nog iets kwijt over het toekomstige detentiehuis?

III. Informatiebrief – interview

Gent, April 2024

Informatiebrief 'Masterproef: De perceptie van de Ninovieter ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun stad'.

Geachte,

In het kader van mijn masterproef in de criminologische wetenschappen aan de Universiteit van Gent voer ik een onderzoek, met als promotor professor dr. Wim Hardyns, naar de perceptie van de Ninovieter ten aanzien van de inplanting van het detentiehuis in hun stad. Als onderdeel van mijn onderzoek, ben ik op zoek naar inzichten van experts en relevante actoren zoals uzelf om een diepgaande kennis te verwerven met betrekking tot dit onderwerp.

Wat is het doel van het onderzoek?

De doelstelling van dit masterproefonderzoek is het in kaart brengen van de perceptie van de inwoners van Ninove ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun stad. Hierbij wordt onderzocht welke factoren een significante invloed hebben op deze reactie. Vervolgens kunnen er concrete aanbevelingen gedaan worden om de verdere inplanting van het detentiehuis te verbeteren of bij te sturen.

Hoe gaat het onderzoek in zijn werk?

Het eerste deel van mijn onderzoek omvatte een enquête bij de inwoners van Ninove. Er werd hierin gepeild naar de mening over een detentiehuis en de inplanting ervan. Iedere meerderjarige inwoner kon meehelpen aan mijn studie. In het tweede onderdeel van het onderzoek wil ik graag de inzichten van experts en relevante actoren bij de inplanting van het detentiehuis in Ninove verzamelen. Deze inzichten zullen mij helpen bij het identificeren van belangrijke uitdagingen bij het project. Het interview zal ongeveer 30 tot 60 minuten duren en de tijdstip en format (fysiek/online) worden in samenspraak met u beslist.

Waar kan u terecht voor bijkomende informatie en/of vragen?

Beau De Pauw – masterstudent Criminologische wetenschappen van de Universiteit van Gent

Mail: beau.depauw@ugent.be – beau.depauw@outlook.com

Telefoon: 0494 79 70 15

UGent Data Protection Officer contact (voor GDPR-gerelateerde vragen): privacy@ugent.be

Uw input zal van groot belang zijn voor mijn onderzoek. Bij voorbaat dank voor de tijd die u neemt om me te helpen in mijn onderzoek en mijn studie criminologische wetenschappen.

Met vriendelijke groeten

Beau De Pauw

Masterstudent Criminologische Wetenschappen, Universiteit Gent

IV. Informed consent – interview

Gent, april 2024

Onderzoek naar de perceptie van de Ninovieter ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis
in hun stad.

INFORMED CONSENT

Ik, ondergetekende, verklaar hierbij,

- (1) dat ik duidelijk ben ingelicht over de aard en methode van het onderzoek, zoals uiteengezet in de informatiebrief;
- (2) dat ik geheel vrijwillig deelneem aan het onderzoek;
- (3) dat ik op de hoogte ben van de mogelijkheid om mijn deelname aan het onderzoek op ieder moment stop te zetten en dit zonder opgave van reden;
- (4) dat ik op de hoogte ben dat op aanvraag meer informatie over het onderzoek kan verkregen worden
- (5) dat ik toestemming geef aan het onderzoeksteam om de resultaten te bewaren en verwerken en te rapporteren.
- (6) dat ik toestemming geef aan de onderzoeker om het gesprek op te nemen

Geef je ons toestemming om uw gegevens op vertrouwelijke wijze te verzamelen, verwerken en te gebruiken en delen in ons onderzoek?

☐ Ja, ik ga akkoord

Gelezen en goedgekeurd op (datum)

De deelnemer,

..... (handtekening)

V. Data Management Plan

Masterproef: De perceptie van de burger ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun stad: een casestudy van Ninove

Law & Criminology DMP +

Administrative Data

Date of first version

1/02/2024

Date of last update

15/08/2024

1. Data Collection

1.1 What data will you collect or create?

Gezien de onderzoeksmethoden van het onderzoek, zullen er twee soorten van data verzameld worden. Concreet gaat het om zowel data van kwantitatieve aard, verzameld via een websurvey (Qualtrics) én data van kwalitatieve aard, verzameld aan de hand van semi-gestructureerde interviews. De data uit de survey wordt opgeslagen in een SPSS statistics data document. Daarnaast Het gaat hierbij telkens om primaire data, verzameld door de onderzoeker.

1.2 How will the data be collected or created?

De data zal tweeledig verzameld en verkregen worden. Eerst zal aan de hand van het verspreiden van een survey data verzameld worden, die vervolgens geanalyseerd kan worden in spss. De analyse in spss werden meermaals uitgevoerd, om eventuele fouten te detecteren. Het bestand werd telkens opgeslagen onder masterproef_depauw_datum, buiten de gecleande dataset en de originele werden de extra opgeslagen versies verwijderd na 1m. Ook werd een een NVIVO bestand gebruikt voor de analyse van de open vraag.

Daarnaast werden er ook interviews uitgevoerd met experts en belanghebbende. Deze werden telkens ook opgenomen om vervolgens te kunnen transcriberen.

2. Data Documentation and Metadata

2.1 How will you document the data?

De resultaten van dit onderzoek worden gerapporteerd in een masterproefscriptie.

Daarnaast is er eveneens een codeboek opgemaakt voor de promotor, zodat de verzamelde data op een correcte manier kon geïnterpreteerd worden.

3. Ethics, Legal Issues and Confidentiality

3.1 How will you manage ethics? Choose one of the options from the dropdown menu and briefly motivate your choice in the 'Comment' box below.

Approval by the Ethical Committee of the Faculty is neither required nor desirable

3.2 How will you manage any confidentiality issues?

Er werden in de survey persoonsgegevens bevraagd van de respondent. Het is echter noodzakelijk om deze gegevens te bevragen met het oog op het beantwoorden van de onderzoeksvraag.

Zowel in de survey als bij de interviews werd gebruikt gemaakt van een informed consent. Voor aanvang van de survey werd aan de respondenten een toestemmingsverklaring gevraagd. Indien personen geen toestemming gaven, konden ze ook niet deelnemen aan de survey.

Ook voor aanvang de interviews, werd aan de geïnterviewden gevraagd om een informed consent formulier door te nemen en te tekenen.

3.3 How will you manage intellectual property rights issues?

Na afloop van de master zal de data verwijderd worden vanop de persoonlijke schijf van de onderzoeker.

4. Data Storage and Backup during Research

4.1 How will you store and backup data during research?

De data van de survey zal opgeslagen worden in een spss bestand, dat enkel en alleen opgeslagen wordt op een persoonlijke harde schijf van de onderzoeker. Deze is beveiligd met een wachtwoord. Er worden wel verschillende reserve datasets aangemaakt.

De interviews worden bewaard in een .pdf document én de opname wordt op dezelfde harde schijf bewaard als het spss bestand.

4.2 How will you ensure that stored data are secure?

Het risico op datalekken wordt geminimaliseerd door enkel gebruik te maken van een versleutelde opslagplaats op de pc. Enkel de onderzoeker kent dit wachtwoord.

5. Data Selection and Preservation after Research

5.1 Which data should be retained for preservation and/or sharing?

Na afloop (én slagen) van het onderzoek, zullen alle databestanden verwijderd worden van de persoonlijke schijf van de onderzoeker (mezelf).

5.2 What is the long-term preservation plan for the selected datasets?

Enkel het betrokken onderzoeksteam van de Universiteit van Gent heeft toegang tot de onderzoeksgegevens tijdens en na het onderzoek. De onderzoeksdata worden maximaal vijf jaar bewaard na slagen van de masterproef door de Ugent.

6. Data Sharing

6.1 Are any restrictions on data sharing required?

De onderzoeksgegevens zijn enkel voor de onderzoeker (mezelf), promotor en begeleidend onderzoeker toegankelijk.

6.2 How will you share data selected for sharing?

De enige vorm van data die zal gedeeld worden zijn de resultaten in de masterproefscriptie.

7. Responsibilities and Resources

7.1 Who will be responsible for data management?

De onderzoeker zelf, namelijk Beau De Pauw.

7.2 Will you need additional resources to implement your DMP?

Neen.

Masterproef: De perceptie van de burger ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun stad: een casestudy van Ninove
GDPR Record

Collection and processing of personal data

1. Are you collecting or processing personal data?

Yes

Er worden sociodemografische factoren van de respondent bevraagd.

2. In what format are you collecting or processing the personal data?

Digital

On paper

Een van de (mogelijke) respondenten had gevraagd om de vragenlijst fysiek te kunnen invullen. Desalniettemin werd deze niet weerhouden, wegen inconsistente antwoorden.

3. Are you collecting or processing primary personal data and/or secondary personal data?

Primary personal data

Zie 1.data collection how will the data be

4. If you are processing secondary personal data, will you inform the persons whose personal data are being processed or have they already been informed?

No

niet van toepassing.

5. If no, explain why it is impossible or why it would take a disproportionate effort to inform the persons whose personal data are being processed.

niet van toepassing

6. How will the personal data be processed?

Anonymised (explain below)

Raw personal data, i.e. non-pseudonymised or non-anonymised (explain below)

Voor de survey data geldt geanonimiseerd, aangezien het niet mogelijk is om de data te gaan linken met personen.

Voor de interviews zal het gaan om ruwe persoonlijke data, aangezien de functie van de respondent wel nog steeds van belang is.

7. If you are going to process personal data in a pseudonymised form, describe the method of pseudonymisation, where you will keep the key, and who has access to it.

niet van toepassing

Categories of personal data & data subjects

8. Are you collecting/processing any of the following special categories of data?

Data revealing racial or ethnic origin, political opinions, religious or philosophical beliefs, or trade union memberships

In de open vraag in de websurvey werden door de respondenten zelf politieke meningen gegeven. Dit was niet de intentie van de onderzoeker.

9. Which other categories of personal data are you collecting/processing?

Identification data (names, titles, addresses, phone numbers, passport numbers, IP addresses, cookies, electronic location data (GPS, mobile phone)...)
Education and training
Age
Sex
Audio and video recordings
Occupation and profession
Household composition; family membership

kwantitatief luik:

sociodemografische factoren

opinie over detentiehuizen

kwalitatief luik: profession

10. Whose personal data are you collecting/processing?

Others (please specify below)

Kwantitatief luik: inwoners van Ninove

Kwalitatief luik: experten en belanghebbende

11. Will your research be seriously hampered if the persons whose personal data are being collected/processed exercise their right to access, to rectification, to restriction of processing, to be forgotten, to data portability and/or to object?

Yes

Enkel van toepassing op de survey.

12. If yes, please justify the need to deviate from one or more of the rights mentioned in question 11. A justification is required for each deviation.

Gezien de vertrouwelijkheid van de studie, is het niet mogelijk dat respondenten zelf antwoorden kunnen wijzigen, wissen of inkijken, na het afsluiten van de studie. De vertrouwelijkheid werd duidelijk vermeld in de informed consent.

Tijdens het invullen van de survey, kunnen de respondenten hun toestemming wel alle tijde intrekken en zonder opgave van enige reden.

Purpose(s) of the processing

13. What is/are the purpose(s) of the personal data processing?

De data wordt verwerkt in het kader van een masterproefonderzoek rond de perceptie van burgers ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun stad.

14. What is the legal ground for the processing? If the data are being processed for multiple purposes, you must describe the legal ground for each purpose.

The individuals participating in the research have freely given their explicit consent for the processing of their personal data for one or more specific purposes.

15. If you are processing special categories of personal data (see question 8), on which exception is this based?

The data subject has given his or her explicit consent.

GDPR responsibility

16. Which institution(s) is/are involved in the research?

Ghent University

17. Is there another university, hospital, research institute or partner involved in the research (besides Ghent University and/or Ghent University Hospital)? If yes, specify below.

No

18. Please specify who determines the purposes ('why') and the means ('how') of the research.

This is determined within Ghent University: UGent is the data controller.

Data transfers & categories of recipients

19. Are you disclosing/sharing/transferring personal data beyond your project team, either with recipients in UGent or UZ Gent, or with external recipients during or after your research?

No

20. If yes, to or with which categories of recipients are the personal data being disclosed/shared/transferred?

Niet van toepassing.

21. If yes, where are the personal data being disclosed/shared/transferred to?

Niet van toepassing

22. What is/are the purpose(s) of the data transfer?

Niet van toepassing.

23. What is the legal ground for the data transfer? If there will be multiple data transfers, you need to indicate the legal ground for each data transfer.

Niet van toepassing

Retention period

24. What is the envisaged retention period for the different categories of personal data? Please motivate.

Comform het Ugent beleid, wordt de dataset nog vijf jaar bewaard na slagen van de master.

Risk analysis

25. To analyse the possible risks associated with the processing of personal data, please tick the boxes that apply to this research.

Special categories of personal data are processed in this research (see question 8).

Personal data are processed on a large scale (please consider the number of data subjects concerned, either as a specific number or as a proportion of the relevant population).

Aspects concerning the data subject's performance at work, economic situation, health, personal preferences or interests, reliability or behavior, location or movements are evaluated or scored, profiled or predicted.

Survey dataset: 1132 respondententen weerhouden

26. Does the research constitute a probable high-risk processing? If you ticked two or more boxes in question 25, the answer is 'yes'.

Yes

Security measures

27. What technical and organisational security measures are in place to protect personal data?

I hereby confirm that I carry out my research in accordance with the guidelines on information security of UGent and/or UZ Gent.

28. If you have motivated the need to deviate from one or more of the rights of the persons whose personal data you are collecting/processing in question 11 and 12, please describe which safeguards are put in place to protect their rights and freedoms.

Gezien de vertrouwelijkheid van de studie, is het niet mogelijk dat respondenten zelf antwoorden kunnen wijzigen, wissen of inkijken, na het afsluiten van de studie. De vertrouwelijkheid werd duidelijk vermeld in de informed consent.

Tijdens het invullen van de survey, kunnen de respondenten hun toestemming wel alle tijde intrekken en zonder opgave van enige reden.

Masterproef: De perceptie van de burger ten aanzien van de inplanting van een detentiehuis in hun stad: een casestudy van Ninove

DPIA

Data Protection Impact Assessment

1. Does your research fall under the scope of a template DPIA?

Yes (specify below)

2. Provide more details for any of the risks that you have ticked in question 25 under the ‘GDPR record’ tab, so the overall risks related to your processing are clearly and accurately described.

Data kunnen persoonlijke gegevens bevatten over sociodemografische factoren én woonplaats van de respondent.

3. Explain why the processing of personal data is necessary to achieve the purposes of the research. Include the benefits for individuals and the wider public.

Het is noodzakelijk om deze gegevens te verzamelen, aangezien er nog geen onderzoek heeft plaatsgevonden met betrekking tot dit fenomeen.

4. Can the processing or part of the processing reasonably be achieved in a different/alternative way, less detrimental to the privacy of data subjects? Evaluate the possible alternatives.

- No

5. Describe the steps, measures or controls you are taking to minimise the risk to privacy and safeguard the rights of the persons whose personal data you are collecting.

De gegevens worden opgeslagen op een versleutelde digitale omgeving

6. Describe the steps you have taken to make sure the research is as accurate as possible and there are minimal unintended consequences.

De data wordt enkel gedeeld met de promotor én onderzoeker. Daarbovenop werd ook dit data-management plan gemaakt.

7. Is the (possible) negative effect or risk for the privacy of the data subjects in reasonable proportion to the processing purposes?

- Yes

8. How would you describe the likelihood of the risk(s) after having completed the previous questions in this DPIA?

- Negligible

9. How would you describe the impact of the risk(s) after having completed the previous questions in this DPIA?

- Limited

10. How would you describe the risk(s) after having completed the previous questions in this DPIA?

- Acceptable risk(s) left

VI. Perstekst

De vestiging van een detentiehuis in Ninove: toch niet in onze achtertuin?

Meer dan twee jaar geleden, werd bekendgemaakt dat er in de stad Ninove een detentiehuis zal worden geopend in het 2025. Doordat de buurt een cruciale rol speelt bij de kans op het slagen van deze kleinschalige detentieprojecten, werd aan de Universiteit van Gent een onderzoek gevoerd naar de perceptie van de Ninovieters over de komst van dit detentiehuis. Tijdens dit onderzoek werden de inwoners van Ninove bevraagd aan de hand van een enquête én werden een aantal sleutelfiguren geïnterviewd.

Alles even op een rijtje: wat is een detentiehuis nu juist?

Een detentiehuis is een kleinschalige penitentiaire inrichting voor personen met een gevangenisstraf tot maximaal 3 jaar en die geen feiten hebben gepleegd van seksuele of terroristische aard. In Ninove zal deze gevestigd worden op de site de oude rijkswachtkazerne op de Aalstersesteenweg én een zullen maximaal 25 gedetineerden een plaats krijgen. Het doel van deze nieuwe vormen van detentie, is om vanuit een kleinschalig karakter de gedetineerden weer op het rechte pad te helpen.

Maar wat vinden de Ninovieters nu zelf?

In het voorjaar van 2024 werden alle inwoners van Ninove uitgenodigd om deel te nemen aan een onderzoek van een Masterstudent Criminologie aan de Universiteit van Gent. Liefst 1132 Ninovieters lieten ook effectief hun stem horen in de enquête. Uit het onderzoek kwamen een aantal opvallende punten naar voor met betrekking tot de opinie van de Ninovierter. Zo is één op de vijf tegenstander van deze nieuwe vorm van detentie, ongeacht of er nu een detentiehuis in Ninove komt of niet. Daarnaast geven twee op de vijf respondenten aan tegen de inplanting van een detentiehuis in een woonbuurt te zijn, ondanks dat ze geen tegenstander zijn van het systeem van de detentiehuizen. Deze personen worden toegeschreven aan het niet-in-mijn-achtertuin-principe, ze hebben *an sich* geen problemen met het project enkel wanneer het in hun woonbuurt wordt gevestigd. Een derde groep zijn de mensen die het project *an sich* positief evalueren én ook niet tegen inplanting in een woonbuurt zijn.

Ovoldoende geïnformeerd is onbemind?

In het onderzoek werd onder mee onderzocht welke factoren het niet-in-mijn-achtertuin-principe voorspellen. Hieruit bleek dat de gepercipieerde impact op onveiligheidsbeleving, vastgoedwaarde, de mening van de burger ten aanzien van een verbeterde re-integratiemogelijkheid voor de gedetineerden, het verminderen van de nadelen van de huidige gevangenen, woonstatus én of de burger zich voldoende geïnformeerd voelt, allemaal een rol kunnen spelen in het weerstand op het project, terwijl ze het project zelf wel positief beschouwen.

Uit de studie komt onder meer naar boven, dat meer dan 60% van de Ninovieters zich niet voldoende geïnformeerd voelt over dit onderwerp. Ondanks de organisatie van een informatieavond, een bezoek aan het detentiehuis van Kortrijk voor de naaste buurtbewoners én het babbelmoment op autoloze zondag zit de Ninovieter zit nog met honger en deze moet gestild worden....

Het stilzwijgen zou de burger pas meer doen twijfelen. Deze positieve visie moet de stad nu gebruiken als basis voor bijkomende toelichtingen. Laat het resultaat van dit onderzoek nu een start zijn voor de Stad Ninove om de stand van zaken verder toe te lichten aan de inwoners en samen met hen de komst van het detentiehuis voor te bereiden.

